

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

НАКАЗ

30 10 2024

м. Київ

№ 1549

Про внесення змін до стандарту вищої освіти зі спеціальності 227 Терапія та реабілітація для другого (магістерського) рівня вищої освіти

Відповідно до частини шостої статті 10, пункту 16 частини першої статті 13 Закону України «Про вищу освіту», підпункту 12 пункту 4 Положення про Міністерство освіти і науки України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 16 жовтня 2014 року № 630 (зі змінами), наказу Міністерства охорони здоров'я України від 16 травня 2023 року № 891 «Про затвердження Переліку спеціалізацій підготовки здобувачів вищої освіти ступеня магістра за спеціальністю 227 «Терапія та реабілітація», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 25 травня 2023 року за № 864/39920, з урахуванням Методичних рекомендацій щодо розроблення стандартів вищої освіти, затверджених наказом Міністерства освіти і науки України від 01.06.2016 № 600 (у редакції наказу Міністерства освіти і науки України від 30.04.2020 № 584), погодження Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти від 22 жовтня 2024 року (протокол № 18 (68)

НАКАЗУЮ:

1. Внести зміни до стандарту вищої освіти зі спеціальності 227 Терапія та реабілітація галузі знань 22 Охорона здоров'я для другого (магістерського) рівня вищої освіти, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України від 05.09.2022 № 791 (далі стандарт вищої освіти), виклавши його у новій редакції, що додається.
2. Установити, що стандарт вищої освіти вводиться в дію з 2024/2025 навчального року.
3. Департаменту забезпечення документообігу, контролю та інформаційних технологій (Єрко І.) зробити відповідну відмітку у справах архіву.
4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Міністра Винницького М.

Міністр

Оксен ЛІСОВИЙ

ЗАТВЕРДЖЕНО

**Наказ Міністерства освіти і
науки України**

05.09.2022 № 791

**(в редакції наказу Міністерства
освіти і науки України**

30.10 2024 № 1549

СТАНДАРТ ВИЩОЇ ОСВІТИ

РІВЕНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ Другий (магістерський) рівень
(назва рівня вищої освіти)

СТУПІНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ Магістр
(назва ступеня вищої освіти)

ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ 22 Охорона здоров'я
(шифр та назва галузі знань)

СПЕЦІАЛЬНІСТЬ 227 Терапія та реабілітація
(код та найменування спеціальності)

СПЕЦІАЛІЗАЦІЯ 227.01 Фізична терапія
227.02 Ерготерапія
227.03 Терапія мови і мовлення
(код та найменування спеціалізації)

Видання офіційне

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Київ

2024

I Преамбула

Стандарт вищої освіти другого (магістерського) рівня вищої освіти (далі – Стандарт) галузі знань 22 Охорона здоров'я, спеціальності 227 Терапія та реабілітація, спеціалізації 227.01 Фізична терапія, 227.02 Ерготерапія, 227.03 Терапія мови і мовлення.

Затверджено та введено в дію наказом Міністерства освіти і науки України від 30 10 2024 № 1549.

Розробники Стандарту: члени науково-методичної підкомісії зі спеціальності 227 Фізична терапія, ерготерапія Науково-методичної комісії з охорони здоров'я та соціального забезпечення сектору вищої освіти Науково-методичної ради Міністерства освіти і науки України:

Лазарева Олена Борисівна <i>голова підкомісії</i>	завідувач кафедри фізичної терапії та ерготерапії Національного університету фізичного виховання та спорту України, професор, доктор наук з фізичного виховання та спорту
Кобелев Степан Юрійович <i>заступник голови підкомісії</i>	голова Правління ГО «Українська Асоціація фізичної терапії», кандидат наук з фізичного виховання та спорту
Баришок Тетяна Віталіївна <i>секретар підкомісії</i>	голова Правління ГО «Всеукраїнське об'єднання фізичних терапевтів», доцент кафедри фізичної терапії та ерготерапії комунального закладу вищої освіти «Хортицька національна навчально-реабілітаційна академія» Запорізької обласної ради, доцент, кандидат наук з фізичного виховання та спорту
Атаман Юрій Олександрович	завідувач кафедри фізичної терапії, ерготерапії та спортивної медицини Сумського державного університету, професор, доктор медичних наук
Герцик Андрій Мирославович	професор кафедри фізичної терапії та ерготерапії Вищого навчального закладу «Український Католицький Університет», доцент, доктор наук з фізичного виховання та спорту
Мангушева Ольга Олександрівна	заступник голови Правління з міжнародної співпраці, ГО «Українське товариство ерготерапевтів», викладач кафедри ерготерапії університету Індіанapolisа, США (спеціалізація 227.02 - ерготерапія)
Мисула Ігор Романович	завідувач кафедри медичної реабілітації Тернопільського національного медичного університету імені І. Я. Горбачевського МОЗ України, голова НМК 11 з охорони здоров'я та соціального забезпечення Науково-методичної ради МОН України, професор, доктор медичних наук
Неханевич Олег Борисович	завідувач кафедри фізичної реабілітації, спортивної медицини та валеології Дніпровського державного медичного університету, професор, доктор медичних наук

Фахівці, додатково залучені до розроблення стандарту:

Балаж Марія Степанівна	доцент кафедри фізичної терапії та ерготерапії Українського католицького університету, доцент кафедри фізичної терапії, ерготерапії Хмельницького національного університету, доцент, кандидат наук з фізичного виховання та спорту
Вітомська Марина Валентинівна	викладач кафедри фізичної терапії та ерготерапії Національного університету фізичного виховання і спорту України; директор реабілітаційного простору «Свої», доктор філософії за спеціальністю Фізична терапія, ерготерапія
Єжова Ольга Олександрівна	професор кафедри фізичної терапії, ерготерапії та спортивної медицини Сумського державного університету; доктор педагогічних наук, професор
Калінкіна Олександра Денисівна	голова Правління ГО «Українське товариство ерготерапевтів», директор центру фізичної реабілітації «Фенікс», кандидат наук з фізичного виховання та спорту.
Кароль Рот-Абрамсон	професор, сертифікована терапевт мови і мовлення з правом клінічної практики, дійсний член Американської асоціації патології мови мовлення і слухання,
Лялька Оксана	доктор філософії з об'єднаним міжнародним дипломом 5 закладів освіти, засновниця та голова правління Громадської організації «Українське товариство терапії мови і мовлення»,
Мангушева Ольга Олександрівна	заступник голови Правління з міжнародної співпраці, ГО «Українське товариство ерготерапевтів», викладач кафедри ерготерапії університету Індіанapolisа, США
Олена Сива	магістр спеціальної освіти, член Громадської організації «Українське товариство терапії мови і мовлення», координатор комітету політик терапії мови та мовлення. терапевт мови та мовлення у КП «Медичне об'єднання Луцької міської територіальної громади», КДЦ відділення амбулаторної медичної реабілітації
Рокошевська Віра Вікторівна	завідувач кафедри фізичної терапії та ерготерапії Вищого навчального закладу «Український Католицький Університет», доцент, кандидат наук з фізичного виховання та спорту
Стефан Жулієн	доктор філософії, сертифікований терапевт мови і мовлення, викладач Інституту терапії мови і мовлення Університету Ньюшателль, член правління франкомовної асоціації терапевтів мови і мовлення (відповідальний за міжнародну співпрацю), засновник та президент Швейцарської асоціації альтернативного та додаткового спілкування (франкомовної частини)
Терещенко Аліна Віталіївна	член Правління ГО «Українське товариство ерготерапевтів», консультантка з розвитку кадрового потенціалу фахівців з реабілітації представництва Моментум Вілс фор Хьюменіті в Україні
Ціж Любов Михайлівна	в.о. завідувача кафедри терапії та реабілітації Львівського державного університету фізичної культури ім. Івана Боберського, доцент, кандидат наук з фізичного виховання та

	спорту, член Громадської організації «Всеукраїнське об'єднання фізичних терапевтів»
Яцків Лариса	член правління та менеджер комунікації товариства, терапевт мови і мовлення у КНП «Долинська багатoproфільна лікарня».

Фахову експертизу здійснювали:

Бай Анастасія Василівна	асистент кафедри фізичної терапії, ерготерапії та фізичного виховання Тернопільського національного медичного університету імені І. Я. Горбачевського МОЗ України, кандидат біологічних наук (<i>спеціалізація 227.02 - ерготерапія</i>)
Блаженка Брозович	доктор філософії, сертифікована терапевт мови і мовлення, викладач Факультету освіти і реабілітаційних наук, відділення патологій мови і мовлення університету Загреба, член правління Європейської асоціації терапевтів мови і мовлення відповідальна за професійну освіту (<i>спеціалізація 227.03 - терапія мови і мовлення</i>)
Звіряка Олександр Миколайович	завідувач кафедри терапії та реабілітації Сумського державного педагогічного університету імені А.С. Макаренка, кандидат наук з фізичного виховання та спорту, доцент (<i>спеціалізація 227.01- фізична терапія</i>)
Олена Долинна	керівник Центру реабілітації, лікарка ФРМ КНП «Вінницька обласна клінічна психоневрологічна лікарня імені академіка О. І. Ющенка Вінницької обласної ради», (<i>спеціалізація 227.03 - терапія мови і мовлення</i>)
Сабодош Мар'яна Володимирівна	доцент кафедри фізичної терапії, реабілітації, спеціальної та інклюзивної освіти Ужгородського національного університету, доцент, кандидат наук з фізичного виховання та спорту (<i>спеціалізація 227.02 - ерготерапія</i>)
Тимрук- Скоропад Катерина Анатоліївна	професор кафедри терапії та реабілітації Львівського державного університету фізичної культури ім. І. Боберського, доктор з фізичного виховання та спорту, професор, член правління ГО «Всеукраїнського об'єднання фізичних терапевтів» (<i>спеціалізація 227.01- фізична терапія</i>)
Худа Сергій Ігорович	керівник Центру гострої реабілітації, фізичний терапевт відокремленого підрозділу «Лікарня Святого Миколая» КНП «Львівське територіальне медичне об'єднання «Багатoproфільна клінічна лікарня інтенсивних методів лікування та швидкої медичної допомоги» (<i>спеціалізація 227.01- фізична терапія</i>)
Юлія Дуленчук	терапевт мови і мовлення Київської міської клінічної лікарні № 1, член та координатор комітету безперервного професійного розвитку Громадської організації «Українське товариство терапії мови і мовлення» (<i>спеціалізація 227.03 - терапія мови і мовлення</i>)

Методичну експертизу здійснювали:

Мруга Марина Рашидівна	державний експерт експертної групи з питань вищої освіти і освіти дорослих директорату фахової передвищої, вищої освіти Міністерства освіти і науки України, член сектору вищої освіти Науково-методичної ради МОН України, доцент, кандидат педагогічних наук
---------------------------	--

Враховані пропозиції галузевих державних органів і галузевих об'єднань організацій роботодавців:

- Громадської організації «Всеукраїнське об'єднання фізичних терапевтів»
- Громадської організації «Українська Асоціація фізичної терапії»
- Громадської організації «Українське товариство ерготерапевтів»
- Громадської організації «Українське товариство терапії мови і мовлення»

Стандарт розглянуто та схвалено на засіданні робочої групи підкомісії 227 Фізична терапія, ерготерапія науково-методичної комісії галузі знань 22 Охорона здоров'я від 14 травня 2024 року, протокол № 14.

Стандарт розглянуто та схвалено на засіданні сектору вищої освіти Науково-методичної ради Міністерства освіти і науки України.

Стандарт розглянуто Міністерством охорони здоров'я України та Федерацією роботодавців України.

Стандарт розглянуто після надходження всіх зауважень і пропозицій та схвалено на засіданні підкомісії зі спеціальності 227 Фізична терапія, ерготерапія Науково-методичної комісії з охорони здоров'я та соціального забезпечення сектору вищої освіти Науково-методичної ради Міністерства освіти і науки України.

Стандарт погоджено Національним агентством із забезпечення якості вищої освіти від 22.10.2024 (протокол № 18 (68)).

Для спеціалізації 227.01 Фізична терапія

II Загальна характеристика

Рівень вищої освіти	Другий (магістерський) рівень
Ступінь вищої освіти	Магістр
Галузь знань	22 Охорона здоров'я
Спеціальність	227 Терапія та реабілітація
Спеціалізації	227.01 Фізична терапія
Форми здобуття освіти	Денна очна, дуальна (очна)
Освітня кваліфікація	Магістр терапії та реабілітації за спеціалізацією 227.01 Фізична терапія
Кваліфікація в дипломі	ступінь вищої освіти Магістр спеціальність 227 Терапія та реабілітація спеціалізація 227.01 Фізична терапія
Професійна кваліфікація	Фізичний терапевт
Опис предметної області	<p>Об'єкти вивчення та/або діяльності – складні порушення рухових функцій та обмеження активності людини, їх коригування з використанням заходів фізичної терапії для досягнення максимально можливого рівня функціонування відповідно до бажань і потреб людини в умовах її середовища.</p> <p>Цілі навчання: набуття здатності здійснювати професійну діяльність фізичного терапевта, розв'язувати задачі практичного, освітнього, організаційного, дослідницького та/або інноваційного характеру, які стосуються фізичної терапії.</p> <p>Теоретичний зміст предметної області: порушення функцій, активності та участі осіб різних нозологічних та вікових груп, принципи, концепції, теорії та методи фізичної терапії, менеджмент, викладання та наукові дослідження у фізичній терапії.</p> <p>Методи, методики, технології визначення функціональних можливостей пацієнта/клієнта; опрацювання інформації; планування, прогнозування, реалізації та корекції програм фізичної терапії; профілактики захворювань, ускладнень та функціональних порушень; наукових досліджень та дискусії; доказової практики; управління та організації; викладання та навчання.</p>

	Інструменти та обладнання: пристрої, прилади та обладнання для контролю основних життєвих показників, обстеження пацієнта/клієнта, реалізації програми фізичної терапії; бази даних, інформаційні системи, спеціалізоване програмне забезпечення.
Академічні права випускників	Здобуття освіти за програмою третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти та набуття додаткових кваліфікацій у системі освіти дорослих.
Працевлаштування випускників	Працевлаштування на посаду фізичного терапевта.

III Вимоги до рівня освіти осіб, які можуть розпочати навчання за освітніми програмами спеціальності 227 Терапія та реабілітація, спеціалізація 227.01 Фізична терапія

На навчання для здобуття освітнього ступеня магістра зі спеціальності терапія та реабілітація за спеціалізацією 227.01 Фізична терапія можуть вступати особи, які здобули освітній ступінь бакалавра за спеціальністю 227 Терапія та реабілітація (227.01 фізична терапія) або Фізична терапія, ерготерапія або за напрямом підготовки Здоров'я людини (професійне спрямування Фізична реабілітація)

IV Обсяг кредитів ЄКТС, необхідний для здобуття відповідного ступеня вищої освіти

Обсяг освітньо-професійних та освітньо-наукових програм, необхідний для здобуття ступеня магістра становить 120 кредитів ЄКТС.

Мінімум 90% обсягу освітньої програми має бути спрямовано на забезпечення загальних та спеціальних (фахових) компетентностей за спеціалізацією, визначених цим стандартом вищої освіти.

Мінімум 36 кредитів ЄКТС освітньо-наукової програми має бути надано на забезпечення науково-дослідницької компоненти.

V Перелік компетентностей випускника за спеціальністю 227 Терапія та реабілітація спеціалізація 227.01 Фізична терапія

Інтегральна компетентність.	Здатність розв'язувати автономно та у мультидисциплінарному контексті складні спеціалізовані задачі та проблеми, пов'язані з порушенням рухових та поєднаних з ними функцій, які забезпечують активність та участь особи; провадити практичну, адміністративну, наукову, інноваційну та освітню діяльність у фізичній терапії
Загальні компетентності	ЗК 01. Здатність планувати та управляти часом. ЗК 02. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел. ЗК 03. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.

	<p>ЗК 04. Здатність приймати обґрунтовані рішення.</p> <p>ЗК 05. Здатність мотивувати людей та рухатися до спільної мети.</p> <p>ЗК 06. Здатність виявляти ініціативу та підприємливість.</p> <p>ЗК 07. Здатність працювати автономно.</p>
<p>Спеціальні (фахові, предметні) компетентності.</p>	<p>СК 01. Здатність професійно мислити, диференціювати проблеми фізичної, когнітивної, психоемоційної сфер, визначати обмеження рухових та поєднаних з ними функцій, активності та участі пацієнта за біопсихосоціальною моделлю, обмеження життєдіяльності та.</p> <p>К 02. Здатність розуміти клінічний діагноз пацієнта/ клієнта, перебіг захворювання і тактику лікування.</p> <p>СК 03. Здатність безпечно та ефективно обстежувати та оцінювати осіб різних вікових, нозологічних та професійних груп з обмеженнями повсякденного функціонування, із складною прогресуючою та мультисистемною патологією, визначати фізичний розвиток та фізичний стан для прийняття науково-обґрунтованих клінічних рішень.</p> <p>СК 04. Здатність враховувати потреби пацієнта/клієнта, прогнозувати результати фізичної терапії, встановлювати пацієнтоорієнтовані довгострокові та короткострокові цілі, формулювати завдання, розробляти, обговорювати та пояснювати програму фізичної терапії, або компоненти індивідуального реабілітаційного плану, які стосуються фізичної терапії.</p> <p>СК 05. Здатність безпечно та ефективно проводити втручання на основі принципів доказово-інформованої практики, застосовувати науково обґрунтовані засоби та методи, забезпечувати їх відповідність цілям фізичної терапії, функціональним можливостям та динаміці стану пацієнта/клієнта.</p> <p>СК 06. Здатність провадити професійну діяльність в реабілітаційних закладах, відділеннях, підрозділах, а також у територіальних громадах, у складі мультидисциплінарної реабілітаційної команди або самостійно, співпрацюючи з іншими працівниками охорони здоров'я та зацікавленими особами.</p> <p>СК 07. Здатність планувати, контролювати терапевтичне заняття, хід виконання програми фізичної терапії, аналізувати та інтерпретувати результати втручання, вносити корективи до розробленої програми чи компонентів індивідуального реабілітаційного плану, маршруту пацієнта.</p> <p>СК 08. Здатність ефективно здійснювати професійну комунікацію, зокрема вести документацію різних аспектів фізичної терапії згідно вимог чинного законодавства, надавати підзвітні послуги.</p>

	<p>СК 09. Здатність провадити наукові дослідження у сфері фізичної терапії, використовувати й поширювати найкращі наявні докази у професійній та викладацькій діяльності, для поліпшення якості послуг фізичної терапії та освіти.</p> <p>СК 10. Здатність організовувати складні робочі процеси, взаємодіяти з адміністративними та управлінськими структурами з метою інформування, розробки та/або впровадження відповідної політики і стратегій в галузі охорони здоров'я, сприяти розвитку послуг, спрямованих на задоволення потреб суспільства.</p> <p>СК 11. Здатність здійснювати рефлексивну професійну діяльність, самоаналіз та безперервний професійний розвиток.</p> <p>СК 12. Здатність надавати першу домедичну допомогу за умов надзвичайних ситуацій та військових дій, розуміти основи тактичної медицини.</p>
--	---

VI Нормативний зміст підготовки магістра за спеціальністю 227 Терапія та реабілітація спеціалізація 227.01 Фізична терапія, сформульований у термінах результатів навчання

<p>РН 01 Застосовувати біопсихосоціальну модель обмежень життєдіяльності у професійній діяльності, аналізувати медичні, соціальні та особистісні проблеми пацієнта/клієнта.</p> <p>РН 02 Дотримуватись юридичних та етичних вимог, провадити діяльність з інформованої згоди пацієнта/клієнта.</p> <p>РН 03 Уміти вибирати і аналізувати інформацію про стан пацієнта.</p> <p>РН 04 Оцінювати, обговорювати та застосовувати результати наукових досліджень у клінічній, науковій, освітній та адміністративній діяльності.</p> <p>РН 05 Проводити опитування (суб'єктивне обстеження) пацієнта/клієнта для визначення потреб, порушень функції, активності та участі.</p> <p>РН 06 Визначати рівень психомоторного та фізичного розвитку людини, її фізичний стан, виконувати об'єктивне обстеження пацієнтів/клієнтів різних нозологічних груп, зокрема при складній, прогресуючій і мультисистемній патології, використовуючи відповідний валідний інформативний інструментарій.</p> <p>РН 07 Демонструвати здатність до пацієнтоорієнтованої практичної діяльності за узгодженням із пацієнтом/клієнтом, його родиною/опікунами, членами мультидисциплінарної команди.</p> <p>РН 08 Ефективно комунікувати з пацієнтом/клієнтом, встановлювати прямий та зворотній зв'язок для створення та підтримки терапевтичного альянсу.</p> <p>РН 09 Прогнозувати результати фізичної терапії пацієнтів/клієнтів різних вікових та нозологічних груп, при складній прогресуючій та мультисистемній патології.</p> <p>РН 10 Визначати наявні ресурси фізичної терапії, встановлювати мету, цілі та завдання втручання.</p> <p>РН 11 Створювати програму фізичної терапії пацієнтів/клієнтів різного віку, зокрема зі складними патологічними процесами та порушеннями окремо, або як частину індивідуального реабілітаційного плану.</p>

- PH 12 Реалізовувати програму фізичної терапії фізичної терапії окремо, або як частину індивідуального реабілітаційного плану, відповідно до наявних ресурсів.
- PH 13 Контролювати тривалість та інтенсивність терапевтичних заходів в межах програми фізичної терапії та окремих занять.
- PH 14 Коректувати перебіг виконання програми фізичної терапії на основі аналізу запланованих та досягнутих результатів та динаміки стану пацієнта.
- PH 15 Визначати межі професійної діяльності та їх дотримуватися, провадити практичну діяльність автономно, бути відповідальним за її наслідки перед суспільством та іншим фахівцями.
- PH 16 Вести документацію різних аспектів фізичної терапії згідно вимог чинного законодавства.
- PH 17 Взаємодіяти з адміністративними та управлінськими структурами, інформаційними ресурсами з метою адвокації професії, впливу на політики та стратегії розвитку фізичної терапії, що спрямовані на задоволення потреб окремих осіб та громади в Україні
- PH 18 Ефективно використовувати наявні та залучати додаткові ресурси і технології для забезпечення якості послуг
- PH 19 Викладати спеціалізовані навчальні дисципліни у закладах вищої освіти, брати участь в реалізації освітніх програм як клінічний керівник/методист/супервизор навчальних практик.
- PH 20 Планувати та здійснювати особистий професійний розвиток, сприяти професійному розвитку колег.
- PH 21 Планувати і виконувати наукові і прикладні дослідження у сфері фізичної терапії, висувати і перевіряти гіпотези, обирати методики та інструменти досліджень, аналізувати їх результати, обґрунтовувати висновки.
- PH 22 Надавати долікарську допомогу при невідкладних станах.

VII Форми атестації здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти

Форми атестації здобувачів вищої освіти	Атестація здійснюється у формі єдиного державного кваліфікаційного іспиту та публічного захисту кваліфікаційної роботи
Вимоги до єдиного державного кваліфікаційного іспиту	Єдиний державний кваліфікаційний іспит здійснюється відповідно до Порядку здійснення єдиного державного кваліфікаційного іспиту для здобувачів ступенів фахової передвищої освіти та вищої освіти першого (бакалаврського) та другого (магістерського) рівнів за спеціальностями галузі знань 22 Охорона здоров'я.
Вимоги до кваліфікаційної роботи	Кваліфікаційна робота має передбачати розв'язання задачі дослідницького та/або інноваційного характеру у сфері фізичної терапії. Кваліфікаційна робота не повинна містити академічного плагіату, фальсифікації, фабрикації. Кваліфікаційна робота має бути оприлюднена на офіційному сайті закладу вищої освіти чи його

	структурного підрозділу, або у репозитарії закладу вищої освіти.
--	--

VIII Вимоги до створення освітніх програм підготовки за галуззю знань, двома галузями знань або групою спеціальностей, міждисциплінарних освітньо-наукових програм

Створення міждисциплінарних програм не передбачається.

IX Вимоги професійних стандартів за спеціальністю 227 Терапія та реабілітація спеціалізація 227.01 Фізична терапія

Повна назва Професійного стандарту	Професійний стандарт «Фізичний терапевт»
Назва та реквізити відповідного документу	Фізичний терапевт, затверджений 20 січня 2023 року, внесений до Реєстру кваліфікацій 01 лютого 2023 року https://register.nqa.gov.ua/uploads/0/444-profesijnij_standart_fizicnij_terapevt_1.pdf
Особливості стандарту вищої освіти, пов'язані з наявністю даного Професійного стандарту	Вимоги професійного стандарту враховано при визначенні основних компетентностей, які має здобути випускник, термінів навчання, тривалості клінічних практик, результатів навчання, вимог до атестації та вимог до якості.

X Додаткові вимоги до організації освітнього процесу для освітніх програм з підготовки фахівців для професій, для яких запроваджене додаткове регулювання

Засвоєння здобувачами освітнього ступеня «магістр» за спеціальністю 227 Терапія та реабілітація спеціальних (фахових) компетентностей повинно здійснюватися на клінічних базах закладу освіти відповідного профілю, відповідно до навчальних планів. Клінічні практики/ клінічне навчання проводяться у реабілітаційних закладах, відділеннях, підрозділах із залученням профільних фізичних терапевтів. Професійна підготовка на клінічних базах повинна враховувати специфіку кожної дисципліни та, з метою засвоєння фахових компетенцій, обов'язково передбачати використання симуляційних методів навчання, роботу із застосуванням відповідного обладнання та безпосередню роботу з пацієнтом/клієнтом;

Проходження кожної клінічної практики/ клінічного навчання у повному обсязі є обов'язковим. Для забезпечення клінічних практик необхідно укласти договори про співробітництво із закладами охорони здоров'я, соціального захисту тощо, що надають реабілітаційну допомогу в гострому, післягострому та довготривалому періодах.

Вимоги до клінічного компоненту освітньої програми базового рівня підготовки за спеціальністю 227 Терапія та реабілітація спеціалізація 227.01 Фізична терапія

Базовий рівень підготовки фізичного терапевта досягається успішним завершенням відповідної освітньої програми другого (магістерського) рівня, метою якої є формування фізичного терапевта як компетентного та самостійного практика.

Клінічне навчання / клінічні практики є важливим компонентом освітньої програми підготовки фізичних терапевтів базового рівня, який реалізується у середовищі, що сприяє професійному розвитку студента та стимулює формування самостійного та компетентного клініциста. У клінічних умовах студенти-фізичні терапевти мають змогу інтегрувати фахові знання, уміння та професійну поведінку, а також розвивати основні клінічні навички обстеження, планування, втручання та контролю.

Кожен ЗВО повинен забезпечити педагогічне навантаження для штатних науково-педагогічних працівників відповідальних за компонент клінічного навчання академічної програми, які можуть займати посаду фізичного терапевта, та виконувати обов'язки координатора клінічного навчання.

Роль координатора клінічного навчання передбачає:

1. Організація та забезпечення клінічного навчання згідно законодавчих, етичних та практичних професійних настанов;
2. Налагодження та підтримка комунікації з уповноваженою особою від бази практики упродовж клінічного навчання;
3. Укладання договору про співпрацю між ЗВО та базами практики;
4. Встановлення цілей клінічної практики та прогнозованих результатів клінічного навчання на базі практики (Додаток 4 та 5);
5. Надання настанов клінічним супервізорам щодо очікуваного рівня засвоєння результатів клінічного навчання студентів (Додаток 5);
6. Комунікація зі студентами щодо встановлення та досягнення очікуваного рівня результатів клінічного навчання;
7. Комунікація з клінічними супервізорами щодо виконання академічної програми та досягнення очікуваних результатів клінічного навчання;
8. Підготовка звітної документації з клінічної практики та контроль за її веденням;
9. Оцінювання загальних результатів клінічного навчання;
10. Вирішення конфліктних ситуацій під час клінічного навчання.

Для забезпечення клінічних практик необхідно укласти договори про співпрацю, меморандум тощо із закладами охорони здоров'я, соціального захисту тощо, що надають реабілітаційну допомогу в гострому, післягострому та довготривалому періодах.

Бази практик мають забезпечити усі аспекти менеджменту пацієнта / клієнта з порушеннями функцій та обмеженням життєдіяльності, що потребує фізичної терапії: обстеження, планування, втручання, контроль та їхні складники. Причинами дисфункцій можуть бути неврологічні, кардіо-респіраторні, м'язово-скелетні та інші порушення або їх поєднання. Студентам слід надати можливість працювати з пацієнтами / клієнтами різного віку та у різних клінічних умовах,

демонструвати професійні навички та поведінку, щоб досягти результатів клінічного навчання.

Клінічне навчання здійснюється під супервізією фізичних терапевтів, які працюють на базах практик. Основна роль клінічного супервізора полягає у створенні умов для досягнення очікуваних результатів клінічного навчання.

Відповідальність фізичного терапевта як клінічного супервізора передбачає:

1. Науково-методичне та організаційне забезпечення клінічного навчання;
2. Знання законодавчих, етичних та практичних професійних настанов;
3. Планування діяльності студента під час практики;
4. Забезпечення супервізії відповідно до рівня очікуваних та досягнутих результатів клінічного навчання (Додатки 4 та 5);
5. Оцінювання успішності студента, шляхом безпосереднього спостереження;
6. Бути прикладом професійного наслідування для студента упродовж клінічної практики.

Під час клінічної практики, яка передбачає безпосередню взаємодію студентів з пацієнтами, один клінічний супервізор керує роботою не більше трьох студентів.

ЗВО вибирає очікувані результати клінічного навчання з Додатку 4 та їх рівні з Додатку 5.

Цю інформацію координатор клінічного навчання надає супервізорам на базах практики та студентам.

Метою виконання клінічного компоненту освітньої програми є досягнення студентом четвертого рівня засвоєння усіх вісімнадцяти результатів клінічного навчання.

XI Додаткові вимоги до структури освітніх програм, що передбачають присвоєння професійних кваліфікацій з професій, для яких запроваджене додаткове регулювання

Освітня програма на здобуття ступеня магістра Терапії та реабілітації за спеціалізацією 227.1 Фізична терапія повинна містити не менше 34 кредитів клінічних практик/ клінічного навчання тривалістю не менше 6 кредитів кожна. Обов'язковими є клінічні практики/клінічне навчання з фізичної терапії осіб різного віку (у тому числі дитячого та старечого) з порушеннями діяльності опорно-рухового апарату, серцево-судинної, дихальної та нервової систем, зокрема із важкими, комбінованими та тривалими порушеннями.

Вимоги до викладацького складу:

Гарантом програми/членом робочої групи освітньої програми за спеціалізацією 227.01 Фізична терапія може бути особа, яка має освіту спеціаліста/магістра з фізичної реабілітації/фізичної терапії, ерготерапії, терапії та реабілітації, яка має науковий ступінь кандидата чи доктора наук за спрямуванням лікувальна фізична культура/фізична реабілітація (спеціальності 14.01.24, 13.00.04 (до 1996 року), 24.00.02 (до 2005 року), 24.00.03) (тема роботи, ключові слова); доктора філософії за спеціальністю 227 Фізична терапія, ерготерапія/Терапія та реабілітація.

Дисципліни, що формують спеціальні компетентності викладають фахівці, які займають/можуть займати посаду фізичного терапевта.

Дисципліни, які формують здатність розуміти медико-біологічні, психолого-педагогічні, соціальні аспекти, пов'язані з практикою фізичної терапії викладаються науково-педагогічними (педагогічними) та/або науковими працівниками з урахуванням відповідності їх освітньої та/або професійної кваліфікації.

Вимоги до матеріально-технічного забезпечення реалізації освітньої програми за спеціальністю 227 Терапія та реабілітація представлені у додатку 2.

Для спеціалізації 227.02 Ерготерапія

II Загальна характеристика

Рівень вищої освіти	Другий (магістерський) рівень
Ступінь вищої освіти	Магістр
Галузь знань	22 Охорона здоров'я
Спеціальність	227 Терапія та реабілітація
Спеціалізація	227.02 Ерготерапія
Форми здобуття освіти	денна очна, дуальна (денна)
Освітня кваліфікація	Магістр терапії та реабілітації за спеціалізацією 227.02 Ерготерапія
Професійна кваліфікація	Ерготерапевт
Кваліфікація в дипломі	ступінь вищої освіти Магістр спеціальність 227 Терапія та реабілітація спеціалізація 227.02 Ерготерапія
Опис предметної області, спеціалізація «Ерготерапія»	<p>Об'єкти вивчення та/або діяльності: комплексні обмеження заняттєвої активності та участі окремих осіб, груп та популяцій; адаптація середовища та виконання заняттєвої активності, терапевтичний вплив на різні функції організму для досягнення максимально можливого рівня функціонування.</p> <p>Цілі навчання: набуття здатності здійснювати професійну діяльність ерготерапевта, розв'язувати задачі практичного, освітнього, організаційного, дослідницького та/або інноваційного характеру, що стосуються ерготерапії.</p> <p>Теоретичний зміст предметної області: порушення функцій, активності та участі осіб різних нозологічних та вікових груп; принципи, концепції, теорії та методи заняттєво-орієнтованої та клієнто-орієнтованої ерготерапії, менеджмент, викладання, наукові дослідження.</p> <p>Методи, методики, технології: методи ерготерапевтичного скринінгу та оцінювання, створення заняттєвого профілю, здійснення аналізу виконання занять; планування, прогнозування, реалізації та корекції програм ерготерапії; профілактики ускладнень, функціональних порушень; управління та викладання; обробки інформації; наукових досліджень та дискусії; практики заснованої на доказах; управління та викладання; сучасні цифрові технології.</p> <p>Інструменти та обладнання: пристрої, прилади, обладнання для оцінювання заняттєвої активності та участі клієнта та реалізації процесу ерготерапії, бази даних, інформаційні системи, спеціалізоване програмне забезпечення.</p>

Академічні права випускників	Здобуття освіти за програмою третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти та набуття додаткових кваліфікацій у системі освіти дорослих.
Працевлаштування випускників	Право обіймати посаду ерготерапевта

III Вимоги до рівня освіти осіб, які можуть розпочати навчання за освітніми програмами відповідної спеціальності, та їх результатів навчання

На навчання для здобуття освітнього ступеня магістра зі спеціальності 227 Терапія та реабілітація за спеціалізацією 227.02 Ерготерапія можуть вступати особи, які здобули освітній ступінь бакалавра за спеціальністю 227 Терапія та реабілітація, 227 Фізична терапія, ерготерапія чи 016 Спеціальна освіта або за напрямом підготовки Здоров'я людини (професійне спрямування Фізична реабілітація) чи Спеціальна освіта.

IV Обсяг кредитів ЄКТС, необхідний для здобуття відповідного ступеня вищої освіти

Обсяг освітньо-професійних та освітньо-наукових програм, необхідний для здобуття ступеня магістра становить 120 кредитів ЄКТС.

Мінімум 90% обсягу освітньої програми має бути спрямовано на забезпечення загальних та спеціальних (фахових) компетентностей за спеціалізацією, визначених цим стандартом вищої освіти.

Мінімум 36 кредитів ЄКТС освітньо-наукової програми має бути надано на забезпечення науково-дослідницької компоненти. Обсяг навчальної практики повинен складати не менше 34 кредитів ЄКТС.

V Перелік компетентностей випускника

Інтегральна компетентність	Здатність розв'язувати автономно та у міжпрофесійному контексті складні спеціалізовані задачі та проблеми, пов'язані з функціонуванням та обмеженнями життєдіяльності окремих осіб, груп та популяцій, зокрема порушеннями заняттєвої активності, заняттєвої участі та ефективною взаємодією осіб, груп та популяцій з середовищем їх життєдіяльності; провадити практичну, адміністративну, наукову, інноваційну та освітню діяльність у ерготерапії.
Загальні компетентності	ЗК 01. Здатність проводити дослідження на відповідному рівні. ЗК 02. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел. ЗК 03. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації. ЗК 04. Здатність генерувати нові ідеї (креативність). ЗК 05. Здатність виявляти, ставити та вирішувати проблеми.

	<p>ЗК 06. Здатність мотивувати людей та рухатися до спільної мети.</p> <p>ЗК 07. Здатність працювати автономно.</p> <p>ЗК 08. Здатність розробляти проекти та управляти ними.</p> <p>ЗК 09. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.</p>
<p>Спеціальні (фахові, предметні) компетентності.</p>	<p>СК 01. Здатність застосовувати передові знання та високий рівень критичного мислення щодо складних взаємозв'язків між людиною, її здоров'ям, заняттєвою активністю та добробутом, популяризувати здоровий спосіб життя для окремих осіб, груп, популяцій та спільнот на засадах заняттєвої та соціальної справедливості.</p> <p>СК 02. Здатність оцінювати і визначати вплив особистих факторів, функцій і структур організму, факторів середовища на заняттєву активність і участь окремих осіб, груп, популяцій та спільнот.</p> <p>СК 03. Здатність ефективно застосовувати передові знання теорії ерготерапії, критичний аналіз та рефлексивне мислення для планування, організації та реалізації процесу ерготерапії окремих осіб, груп, популяцій та спільнот.</p> <p>СК 04. Здатність ефективно застосовувати науково-обґрунтовані підходи та методи планування і реалізації клієнто-орієнтованих та заняттєво-орієнтованих втручань з метою уможливлення заняттєвої активності, участі та заняттєвої справедливості стосовно окремих осіб, груп, популяцій та спільнот.</p> <p>СК 05. Здатність вибирати або виготовляти на основі оцінювання, налаштовувати та навчати пацієнта/клієнта користуватися допоміжними засобами реабілітації для покращення заняттєвої участі, функціональної мобільності та пересування у громаді.</p> <p>СК 06. Здатність оцінювати та адаптовувати фактори середовища, створювати безпечне і доступне середовище життєдіяльності окремих осіб, груп, організацій, популяцій та спільнот на засадах ергономічного та універсального дизайну.</p> <p>СК 07. Здатність застосовувати поглиблені знання та критичне розуміння наукового процесу, застосовувати етичні принципи, усталені та новітні дослідницькі методології та парадигми для систематичного збору, критичного оцінювання, звітування та інтеграції даних наукових досліджень у практичну діяльність.</p> <p>СК 08. Здатність застосовувати поглиблені знання і розуміння норм, процесів і навичок щодо супервізії асистентів ерготерапевта, професійної та міжпрофесійної співпраці на засадах національних регуляторних документів.</p> <p>СК 09. Здатність застосовувати поглиблені знання та навички менеджменту, лідерства, фінансового планування та</p>

	<p>маркетингу для ефективної організації та оптимізації процесу надання реабілітаційної допомоги окремим особам, групам, популяціям та спільнотам.</p> <p>СК 10. Здатність вирішувати складні етичні дилеми на основі поглибленого розуміння законодавчих норм та правил професійної діяльності для вирішення заняттєвих проблем окремих осіб, груп, популяцій чи спільнот, пропагувати етичні стандарти та цінності ерготерапії.</p> <p>СК 11. Здатність застосовувати високоспеціалізовані знання і навички професійного та академічного спілкування, для ефективної передачі інформації про ерготерапію та результати ерготерапії як у рамках міждисциплінарної взаємодії, так і у широкому національному та міжнародному контексті.</p> <p>СК 12. Здатність ефективно та своєчасно документувати надання ерготерапевтичних послуг, включаючи консультативні послуги, на різних етапах надання реабілітаційної допомоги як у закладах охорони здоров'я, так і закладах освіти, соціальної політики та соціального захисту.</p> <p>СК 13. Здатність здійснювати критичну саморефлексію на високому рівні, вдосконалювати професійну ідентичність, визначати потреби і стратегії для поглиблення власних професійних знань з ерготерапії та її процесу на основі національних вимог до безперервного професійного розвитку та демонструвати самостійне, автономне навчання на національному та міжнародному рівнях.</p> <p>СК 14. Здатність надавати домедичну допомогу під час виникнення невідкладних станів.</p>
--	--

VI Нормативний зміст підготовки магістра, сформульований у термінах результатів навчання

<p>РН 01. Застосовувати передові знання та високий рівень критичного мислення щодо складних взаємозв'язків між людиною, її фізичним, психічним і соціальним здоров'ям, заняттєвою активністю та добробутом, сприяти популяризації здорового способу життя для окремих осіб, груп, популяцій і спільнот на засадах заняттєвої та соціальної справедливості.</p> <p>РН 02. Здійснювати клієнтоорієнтоване оцінювання заняттєвих потреб окремих осіб, груп, популяцій і спільнот та визначати доцільність, інтенсивність та обсяг рекомендованих заходів ерготерапії.</p> <p>РН 03. Оцінювати характер та ступінь впливу особистих факторів, структур і функцій організму, факторів фізичного, соціального, політичного, культурного та інституційного середовища та соціальних детермінант здоров'я на заняттєву активність та участь окремих осіб, груп, популяцій і спільнот.</p> <p>РН 04. Ефективно застосовувати передові знання теорії ерготерапії, рефлексивне мислення та критичний аналіз моделей (occupational therapy models) та рамок практики ерготерапії (frames of reference of occupational therapy), заснованих на</p>

доказах, для вибору оптимальних стратегій оцінювання, планування, реалізації та оцінки результатів ерготерапії.

РН 05. Формулювати та документувати цілі і результати програми ерготерапії або складові індивідуальної програми реабілітації у співпраці з пацієнтом/клієнтом, пояснювати методи ерготерапевтичних втручань та вносити дані до електронних систем.

РН 06. Розробляти, проводити та коригувати програми ерготерапії або складові індивідуальної програми реабілітації на основі аналізу результатів ерготерапевтичного оцінювання та/або втручання у співпраці з пацієнтом/клієнтом та надавати рекомендації стосовно продовження або завершення реабілітації.

РН 07. Застосовувати науково-обґрунтовані підходи у виборі методів, стратегій та інструментів для реалізації заняттєво орієнтованих втручань з метою уможливлення заняттєвої активності, участі та заняттєвої справедливості стосовно окремих осіб, груп, популяцій та спільнот.

РН 08. Враховувати засади заняттєвої та соціальної справедливості для планування процесу ерготерапії у широких, спеціалізованих та нових сферах практичної діяльності з метою вирішення комплексних заняттєвих проблем окремих осіб, груп та популяцій.

РН 09. Оцінювати та обґрунтовувати потребу, призначати, налаштовувати, проектувати, виготовляти та модифікувати допоміжні засоби реабілітації, включаючи ортези, для покращення заняттєвої участі у сферах самообслуговування, продуктивності (роботи чи навчання), дозвілля (гри), функціональної мобільності, користування громадським транспортом та водіння автомобіля.

РН 10. Навчати безпечному та ефективному користуванню допоміжними засобами реабілітації, включаючи ортези та протези для покращення для покращення заняттєвої участі у сферах самообслуговування, продуктивності (роботи чи навчання), дозвілля (гри), функціональної мобільності, користування громадським транспортом та водіння автомобіля.

РН 11. Оцінювати та адаптовувати фактори середовища, створювати безпечне і доступне середовище проживання, навчання та праці окремих осіб, груп людей, організацій та популяцій на засадах ергономічного та універсального дизайну з метою покращення заняттєвої участі та збільшення функціональної незалежності окремих осіб, груп людей, організацій та популяцій.

РН 12. Застосовувати у практичній діяльності інформацію з наукових джерел, інтегруючи її з цінностями та бажаннями клієнта та особливостями контексту практичної діяльності, для обґрунтування рішень щодо організації процесу ерготерапії для окремих осіб, груп людей, організацій та популяцій.

РН 13. Застосовувати усталені та новітні дослідницькі методи для планування, проведення аналізу та звітування про результати наукових досліджень у сфері ерготерапії з урахуванням актуальних суспільних та професійних викликів, етичних стандартів, відповідальності за розповсюдження та трансляцію наукових знань у різних контекстах професійної практичної діяльності.

РН 14. Застосовувати поглиблені знання і розуміння норм, процесів і навичок щодо супервізії асистентів ерготерапевта та ерготерапевтів, професійної та міжпрофесійної співпраці на засадах національних регуляторних документів.

- РН 15. Виконувати обов'язки супервізора асистентів ерготерапевта та ерготерапевтів у практичній діяльності на засадах національних регуляторних документів.
- РН 16. Знати межі професійної компетентності ерготерапевта, сфери практичної діяльності фахівців інших спеціальностей, оцінювати потребу та знати механізми скерування клієнтів/пацієнтів до фахівців інших спеціальностей.
- РН 17. Визначати, аналізувати та оцінювати вплив контекстуальних чинників, регуляторних документів, соціоекономічних, політичних, географічних та демографічних факторів, динаміки міжособистісної командної взаємодії на процес надання реабілітаційних послуг.
- РН 18. Застосовувати поглиблені знання та навички менеджменту, лідерства, стратегічного планування та маркетингу для генерування інноваційних підходів та підприємницьких рішень до організації та оптимізації процесу надання реабілітаційної допомоги окремим особам, групам, популяціям чи спільнотам.
- РН 19. Застосовувати поглиблене розуміння законодавчих норм та правил професійної діяльності, реабілітаційних маршрутів для вирішення заняттєвих проблем окремих осіб, груп чи популяцій.
- РН 20. Брати на себе відповідальність за визначення та ефективно вирішення складних етичних дилем, демонструвати доброчесність і відповідальність, сприяти створенню антикорупційного середовища, пропагувати стандарти доброчесності, ухвалювати рішення та діяти, дотримуючись принципу неприпустимості корупції, відстоювати етичні стандарти та цінності ерготерапії.
- РН 21. Здатність пропагувати цінності та філософію ерготерапії, відстоювати інтереси професії, передавати інформацію стосовно процесу ерготерапії, пояснювати сенс та внесок ерготерапії та науки про заняттєву активність в загальне благополуччя та добробут суспільства.
- РН 22. Ефективно і вчасно документувати процес і результати різних форм ерготерапевтичних послуг, включаючи консультативні послуги у різних сферах професійної діяльності ерготерапевта та у спосіб, зрозумілий для клієнтів/пацієнтів, представників сфери охорони здоров'я, освіти, соціальної політики, соціального захисту та інших стейкхолдерів.
- РН 23. Здатність безперервно вдосконалювати високий професійний рівень для поглиблення власних знань ерготерапії та її процесу на основі національних вимог до безперервного професійного розвитку та демонструвати самостійне, автономне навчання на національному та міжнародному рівнях.
- РН 24. Надавати домедичну допомогу при невідкладних станах, демонструвати знання методів та засобів збереження життя.

VII Форми атестації здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти

Форми атестації здобувачів вищої освіти	Атестація здійснюється у формі єдиного державного кваліфікаційного іспиту та публічного захисту кваліфікаційної роботи
Вимоги до єдиного	Єдиний державний кваліфікаційний іспит здійснюється відповідно до Порядку здійснення єдиного державного

державного кваліфікаційного екзамену	кваліфікаційного іспиту для здобувачів ступенів фахової передвищої освіти та вищої освіти першого (бакалаврського) та другого (магістерського) рівнів за спеціальностями галузі знань 22 Охорона здоров'я.
Вимоги до заключної кваліфікаційної роботи	Кваліфікаційна робота має передбачати розв'язання задачі дослідницького та/або інноваційного характеру у сфері фізичної терапії. Кваліфікаційна робота не повинна містити академічного плагіату, фальсифікації, фабрикації. Кваліфікаційна робота має бути оприлюднена на офіційному сайті закладу вищої освіти чи його структурного підрозділу, або у репозитарії закладу вищої освіти.

VIII Вимоги до створення освітніх програм підготовки за галуззю знань, двома галузями знань або групою спеціальностей, міждисциплінарних освітньо-наукових програм

Створення міждисциплінарних програм не передбачається.

IX Вимоги професійних стандартів

Повна назва Професійного стандарту	Кваліфікаційні характеристики професії «Ерготерапевт»
Назва та реквізити відповідного документу	Довідник кваліфікаційних характеристик професій працівників. Випуск 78 «Охорона здоров'я», затверджений наказом Міністерства охорони здоров'я України від 29 березня 2002 р. № 117 (із змінами)
Особливості стандарту вищої освіти, пов'язані з наявністю даного Професійного стандарту	Кваліфікаційні характеристики враховані при визначенні основних компетентностей, які має здобути випускник, термінів навчання, тривалості клінічних практик, результатів навчання, вимог до атестації та вимог до якості підготовки.

X Додаткові вимоги до організації освітнього процесу для освітніх програм з підготовки фахівців для професій, для яких запроваджене додаткове регулювання

Вимоги до практики за професійним спрямуванням:

Обсяг практики за професійним спрямуванням повинен становити не менше 34 кредитів ЄКТС, а тривалість кожної окремої практики - не менше 6 кредитів ЄКТС. Одна з практик за професійним спрямуванням має бути тривалістю 12 кредитів ЄКТС.

Проведення практики за професійним спрямуванням є результатом взаємодії між студентом, супервізором та координатором практики від закладу вищої освіти. Супервізор практики за професійним спрямуванням відповідає за якість роботи студента та за безпеку пацієнта/клієнта, що отримує послуги ерготерапії.

Координатором практики за професійним спрямуванням повинен бути ерготерапевт, працевлаштований за основним місцем роботи у закладі вищої освіти.

Практика з ерготерапії повинна охоплювати різні реабілітаційні, освітні та соціальні послуги для пацієнтів/клієнтів різних вікових груп з фокусом на особі, її заняттєвій активності та середовищі в гострому, післягострому та довготривалому періодах.

Практику за професійним спрямуванням рекомендовано розділяти на два рівні – навчальна практика I рівня та навчальна практика II рівня. Навчальна практика I рівня передбачає ознайомлення студентів з практичною професійною діяльністю ерготерапевта, спостереження, застосування теоретичних знань на практиці та розвиток розуміння потреб пацієнтів/ клієнтів.

Метою практики за професійним спрямуванням II рівня є формування глибокого практичного досвіду надання послуг ерготерапії пацієнтам/клієнтам, формування компетентностей ерготерапевта базового рівня з фокусом на заняттєво-орієнтовану терапію та розвиток навичок управління ерготерапевтичними послугами; практика II рівня повинна охоплювати різноманітні стани здоров'я, що впливають на різні аспекти структури і функції тіла, і викликають різні обмеження заняттєвої участі людини; практика II рівня також може включати в себе нові послуги і такі, що лише починають розвиватися. Розширені рекомендації щодо організації практики подано у Додатку №6.

Зарахування практики за професійним спрямуванням передбачає оцінювання студентів на основі рівня засвоєння визначених умінь і навичок, поданих у Додатку 7 та однієї або декількох із наступних видів робіт:

- ведення студентом щоденника практики
- ведення студентом журналу рефлексії
- виконання завдань, які надаються супервізором практики та/або координатором практики від ЗВО
- презентування студентом результатів навчальної практики у вигляді доповідей, презентацій, проектів тощо.

Успішне проходження практики за професійним спрямуванням кожного рівня у повному обсязі є обов'язковим.

Вимоги до викладацького складу:

Гарантом програми/ членом робочої групи освітньої програми за спеціалізацією 227.02 Ерготерапія може бути особа, яка має освіту спеціаліста/магістра з фізичної реабілітації/фізичної терапії, ерготерапії, терапії та реабілітації, яка має науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук) чи доктора наук за спрямуванням лікувальна фізична культура/фізична реабілітація (спеціальності 14.01.24, 13.00.04 (до 1996 року), 24.00.02 (до 2005 року), 24.00.03) (тема роботи, ключові слова); доктора філософії та доктора наук за спеціальністю 227 Фізична терапія, ерготерапія/Терапія та реабілітація.

Дисципліни, які формують спеціальні компетентності даного Стандарту повинні викладатися фахівцями, які обіймають/можуть обіймати посаду ерготерапевта у закладах охорони здоров'я, освіти та/або соціального захисту.

Дисципліни, які формують здатність розуміти медико-біологічні, психолого-педагогічні, соціальні аспекти, пов'язані з практикою ерготерапії викладаються

науково-педагогічними (педагогічними) та/або науковими працівниками з урахуванням відповідності їхньої освітньої та/або професійної кваліфікації.

Вимоги до викладацького складу, сформульовані у термінах результатів навчання, представлені у Додатку 4.

Вимоги до матеріально-технічного забезпечення

Вимоги до матеріально-технічного забезпечення реалізації освітньої програми за спеціальністю 227 Терапія та реабілітація спеціалізацією 227.02 Ерготерапія представлені у Додатку 5.

XI Додаткові вимоги до структури освітніх програм, що передбачають присвоєння професійних кваліфікацій з професій, для яких запроваджене додаткове регулювання

Додаткових вимог не передбачено

Для спеціалізації 227.03 Терапія мови і мовлення

II Загальна характеристика

Рівень вищої освіти	Другий (магістерський) рівень
Ступінь вищої освіти	Магістр
Галузь знань	22 Охорона здоров'я
Спеціальність	227 Терапія та реабілітація
Спеціалізація	227.03 Терапія мови і мовлення
Форми здобуття освіти	Очна (денна), дуальна (денна)
Освітня кваліфікація	Магістр терапії та реабілітації за спеціалізацією 227.03 Терапія мови і мовлення
Кваліфікація в дипломі	ступінь вищої освіти Магістр спеціальність 227 Терапія та реабілітація спеціалізація 227.03 Терапія мови і мовлення
Професійна кваліфікація	Терапевт мови і мовлення
Опис предметної області	<p>Об'єкти вивчення та/або діяльності – увесь спектр розладів комунікації, соціальні та когнітивні аспекти комунікації, а також годування та ковтання у людей різних вікових категорій. Профілактика, діагностика, формальне та неформальне оцінювання розладів комунікації та ковтання та визначення їхнього впливу на щоденне функціонування осіб різних вікових категорій, планування, проведення прямої та опосередкованої інтервенції та контроль її ефективності.</p> <p>Цілі навчання: підготовка фахівців, здатних здійснювати професійну діяльність терапевта мови і мовлення, самостійно ідентифікувати проблеми, які стосуються терапії мови і мовлення, підтверджувати або спростовувати гіпотези щодо їх вирішення, володіти методами для їх вирішення та пошуку рішень.</p> <p>Теоретичний зміст предметної області: моделі архітектури та механізми оброблення усього спектру функцій комунікації та ковтання у нормі та патології різних етіологій та патогенезу; функціональна анатомія людини, фізіологія та фізика пов'язані з процесами респірації та артикуляції, продукування голосу, моторного мовлення, ковтання та їхніх розладів; моделі</p>

	<p>соціальної взаємодії та залученості осіб різних вікових категорій; принципи, концепції, теорії та методи галузі комунікації, когніції, ковтання, їжі і пиття та їх розладів. Методи, методики, технології якісні та кількісні методи дослідження усього спектру розладів комунікації, ковтання, годування та смоктання; пошук, вибір, збір та критичний аналіз інформації для аргументованого підтвердження або спростування гіпотези та ухвалення клінічних рішень; методи управління та викладання; сучасні технології та інструменти для розв'язання поставлених завдань.</p> <p>Інструменти та обладнання: спеціалізовані діагностичні скринінги, тести, опитувальники, завдання, обладнання, сучасні технології, пристрої для проведення діагностики, формального та неформального оцінювання, профілактики, інтервенції розладів комунікації включаючи когнітивні, соціальні та нейрофізіологічні аспекти; засоби для модифікації їжі та напоїв та спеціальний посуд для їх споживання; бази даних, інформаційні системи, інноваційні технології, спеціалізоване програмне забезпечення.</p>
Академічні права випускників	Здобуття освіти за програмою третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти та набуття додаткових кваліфікацій у системі освіти дорослих.
Працевлаштування випускників	Право обіймати посаду терапевта мови і мовлення.

III Вимоги до рівня освіти осіб, які можуть розпочати навчання за освітніми програмами відповідної спеціальності, та їх результатів навчання

На навчання для здобуття освітнього ступеня магістра зі спеціальності 227 Терапія та реабілітація за спеціалізацією 227.03 Терапія мови і мовлення можуть вступати особи, які мають вищу освіту другого (магістерського) рівня галузі знань «Соціальні і поведінкові науки» за спеціальністю «Психологія», або галузі знань «Гуманітарні науки» за спеціальністю «Філологія», або галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медична психологія» та особи, які мають вищу освіту першого (бакалаврського) або другого (магістерського) рівня галузі знань «Освіта/педагогіка» за спеціальністю «Спеціальна освіта», та іншими спеціальностями галузі знань «Освіта/педагогіка» зі спеціалізацією «Логопедія».

IV Обсяг кредитів ЄКТС, необхідний для здобуття відповідного ступеня вищої освіти

Обсяг освітньо-професійних та освітньо-наукових програм, необхідний для здобуття ступеня магістра становить 120 кредитів ЄКТС.

Мінімум 90% обсягу освітньої програми має бути спрямовано на забезпечення загальних та спеціальних (фахових) компетентностей за спеціалізацією, визначених цим стандартом вищої освіти.

Мінімум 36 кредитів ЄКТС освітньо-наукової програми має бути надано на забезпечення науково-дослідницької компоненти.

Мінімум 34 кредити ЄКТС клінічних практик/ клінічного навчання тривалістю не менше 6 кредитів кожна.

V Перелік компетентностей випускника

Інтегральна компетентність	Здатність автономно розв'язувати складні вузькоспеціалізовані проблеми у широких або мультидисциплінарних контекстах, що пов'язані з порушенням усього спектру комунікації та ковання у людей різних вікових категорій.
Загальні компетентності	<p>ЗК 01. Здатність використовувати інформаційні і комунікаційні технології.</p> <p>ЗК 02. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.</p> <p>ЗК 03. Здатність виявляти, ставити та вирішувати проблеми.</p> <p>ЗК 04. Здатність ухвалювати обґрунтовані рішення.</p> <p>ЗК 05. Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (з експертами з інших галузей знань/видів економічної діяльності).</p> <p>ЗК 06. Здатність працювати в міжнародному контексті.</p> <p>ЗК 07. Здатність діяти соціально відповідально та свідомо.</p>
Спеціальні (фахові, предметні) компетентності	<p>СК 01. Здатність здійснювати збір, аналіз та документування інформації про пацієнта з медичної документації, від медичного персоналу у рамках професійних компетентностей терапевта мови і мовлення дотримуючись стандартів професійної етики та чинного законодавства.</p> <p>СК 02. Здатність збирати, кількісно та якісно аналізувати та критично інтерпретувати інформацію отриману від інтерв'ювання та бесіди з особою з розладами комунікації та ковання, опікунами та важливими особами із її середовища, а також іншими фахівцями.</p> <p>СК 03. Здатність обирати потрібні інструменти та проводити диференційовану діагностику на виявлення та визначення типу розладів комунікації, що включають лінгвоспецифічні (н-д., мови, читання, письма, групи розладів мовлення, голосу), прагматичні (н-д., соціальної комунікації), когнітивні аспекти комунікації, логічне мислення та здійснення логічних математичних операцій, а також розлади ковання, смоктання та годування в осіб різних вікових категорій від передчасно народжених до осіб похилого віку.</p>

СК 04. Здатність розробляти, підбирати та проводити формальне оцінювання механізму ураження вроджених, розвиткових, набутих та/або нейродегенеративних розладів комунікації в осіб різних вікових категорій від передчасно народжених до осіб похилого віку ідентифікованих під час діагностики враховуючи етіологію та патогенез ураження; формувати гіпотезу щодо механізму ураження.

СК 05. Здатність обирати та проводити неформальне оцінювання вроджених, розвиткових, набутих та/або нейродегенеративних розладів комунікації в осіб різних вікових категорій від передчасно народжених до осіб похилого віку для підтвердження або спростування гіпотези висунутої у результаті формального оцінювання, вивчати середовище, у якому комунікує пацієнт;

СК 06. Здатність збирати і аналізувати якісні та кількісні дані, на основі яких разом з пацієнтом (членами сім'ї, законними представниками) встановлювати пацієнтцентричну мету та завдання терапії розладів комунікації та ковтання, та вносити дані до індивідуального реабілітаційного плану.

СК 07. Здатність обирати та проводити скринінг та діагностику розладів ковтання, жування, смоктання і голосу та описувати результати інструментальних досліджень проведених із застосуванням: відеофлюроскопії, відеоендоскопії, відеостробоскопії тощо в осіб різних вікових категорій від передчасно народжених до осіб похилого віку; здатність оцінювати нутритивний статус пацієнтів із порушенням функції ковтання, володіти знаннями модифікації дієти.

СК 08. Здатність застосовувати науково-обґрунтовані дані, професійні компетентності та досвід для вибору, призначення та проведення інтервенцій розладів комунікації, що включають лінгвоспецифічні (н-д., мови, читання, письма, групи розладів мовлення, голосу), прагматичні (н-д., соціальної комунікації), когнітивні аспекти комунікації, логічне мислення та здійснення логічних математичних операцій; організовувати та проводити інтервенції ковтання, жування, смоктання і голосу.

СК 09. Здатність обирати інтенсивність та вимірювати ефективність інтервенцій для усього спектру розладів комунікації та ковтання різної етіології та патогенезу в осіб різних вікових категорій.

СК 10. Здатність призначати, розробляти та застосовувати допоміжні й альтернативні засоби комунікації; обирати, призначати, встановлювати ортопедичні та адаптивні засоби для комунікації, ковтання та верхніх дихальних функцій окрім сенсорних засобів, які використовуються особами з порушеннями слуху або ортопедичного руху зубів.

	<p>СК 11. Здатність проводити наукові дослідження у сфері наук про комунікацію (голос, сприйняття, усне та письмове продукування мови, читання, слухання, мовлення, альтернативну та додаткову комунікацію, логічне мислення (міркування), соціальні та когнітивні аспекти комунікації), когніцію, ковтання їхній розвиток, функціонування, та розлади у контексті діяльності терапевта мови і мовлення.</p> <p>СК 12. Здатність ефективно комунікувати з представниками інших професій, налагоджувати співпрацю у мультидисциплінарній команді, ефективно управляти у вирішенні складних нестандартних ситуацій, керувати роботою помічників та волонтерів, та вести роботу у громаді.</p> <p>СК 13. Здатність здійснювати саморефлексію, безперервно навчатись та документувати свою діяльність та нести відповідальність за здійснювані втручання та безпечність своєї діяльності.</p> <p>СК 14. Здатність надавати першу домедичну допомогу за умов надзвичайних ситуацій, розуміти основи тактичної медицини.</p>
--	--

VI Нормативний зміст підготовки магістра, сформульований у термінах результатів навчання

<p>РН 01 Автономно та відповідально організовувати та проводити втручання усього спектру розладів комунікації та ковтання для осіб різних вікових категорій застосовуючи сучасні науково-доказові дані у рамках біопсихосоціальної моделі.</p>
<p>РН 02 Розуміти професійні межі діяльності терапевта мови і мовлення, дотримуватись юридичних та етичних вимог та професійного етичного кодексу під час будь-якої взаємодії з пацієнтом та надавати лише послуги, які є безпечними та мають клінічне обґрунтування.</p>
<p>РН 03 Здійснювати пошук і кількісно та якісно аналізувати інформацію щодо обстеження та інтервенції та доступно пояснювати її в усній і письмовій формі пацієнту/клієнту, його законним представникам та іншим професіоналам.</p>
<p>РН 04 Знаходити, обирати, доцільно застосовувати результати сучасних наукових досліджень у клінічній, науковій, освітній та адміністративній діяльності.</p>
<p>РН 05 Проводити мотиваційне інтерв'ю та опитувальники для визначення впливу порушень функції на активність та участь.</p>
<p>РН 06 Обирати та проводити скринінг, профілактику, діагностику, формальне та неформальне оцінювання розладів комунікації та ковтання у пацієнта/клієнта.</p>
<p>РН 07 Спільно з пацієнтом та, за потреби, з іншими важливими особами обговорювати потенціал терапії розладів комунікації та ковтання та ухвалювати рішення щодо її доцільності.</p>
<p>РН 08 Ухвалювати обґрунтовані рішення щодо початку, продовження, коригування чи завершення застосування обраних терапевтичних технік чи інтервенцій, та здійснювати відповідну документацію.</p>

- РН 09 Організувати інтервенції враховуючи етіологію, тип і складність генетичних, вроджених, набутих (органічних та/або функціональних) і/або нейродегенеративних розладів комунікації та ковтання ізольовано та коморбідно.
- РН 10 Описувати результати інструментальної діагностики розладів ковтання, планувати та здійснювати інтервенцію для забезпечення безпечного ковтання пацієнта/клієнта, навчати та давати рекомендації іншим фахівцям та особам з середовища пацієнта.
- РН 11 Залучати осіб із середовища пацієнта/клієнта у плануванні, проведенні та коригуванні інтервенцій та навчати їх комунікувати з особою з розладами комунікації і/або управляти розладами ковтання.
- РН 12 Ідентифікувати вплив зовнішніх та внутрішніх факторів середовища, ситуацій чи контексту у плануванні, проведенні та коригуванні інтервенцій.
- РН 13 Контролювати тривалість та інтенсивність заходів інтервенції в межах однієї сесії чи серії сесій розладів комунікації та ковтання враховуючи тип і складність генетичних, вроджених, набутих (органічних та/або функціональних) і/або нейродегенеративних розладів комунікації та ковтання ізольовано та коморбідно.
- РН 14 Планувати, проводити та документувати інтервенцію розладів комунікації та ковтання самостійно або у складі мультидисциплінарної команди відповідно до індивідуального реабілітаційного плану відповідно до наявних ресурсів і оточення.
- РН 15 Ідентифікувати потребу у застосуванні засобів альтернативного та додаткового спілкування, адаптивних засобів ковтання та модифікації структури їжі та напоїв; доречно обирати їх, та навчати пацієнта/клієнта і осіб з його середовища застосовувати їх у щоденному спілкуванні.
- РН 16 Ідентифікувати ризики виникнення та ускладнення розладів комунікації та ковтання та здійснювати відповідні заходи щодо їх профілактики та сповільнення прогресу та впливу на якість життя особи.
- РН 17 Ідентифікувати вплив розладів комунікації та ковтання на психологічний стан, соціальний та медичний статус пацієнта/клієнта та осіб з його оточення.
- РН 18 Скерувати до інших професіоналів та давати рекомендації у межах своїх професійних компетенцій.
- РН 19 Організувати реабілітацію в громаді, співпрацювати з громадою для організації інклюзивного середовища для осіб з розладами комунікації та ковтання, поширювати інформування про терапію мови і мовлення та потреби осіб з розладами комунікації та ковтання
- РН 20 Планувати та здійснювати власний професійний розвиток, планувати, розширювати професійну співпрацю у галузі терапії мови і мовлення в межах країни та міжнародно.
- РН 21 Ідентифікувати наукову проблему, та методологічно знаходити шляхи її вирішення. Планувати і виконувати наукові і прикладні кількісні та/або якісні дослідження у сфері терапії мови і мовлення, висувати і перевіряти гіпотези, обирати методики та інструменти досліджень, аналізувати їх результати, обґрунтовувати висновки.
- РН 22 Надавати домедичну допомогу при невідкладних станах в умовах військового часу; вибирати методи та засоби збереження життя.

VII Форми атестації здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти

Форми атестації здобувачів вищої освіти	Атестація здійснюється у формі єдиного державного кваліфікаційного іспиту та публічного захисту кваліфікаційної роботи.
Вимоги до єдиного державного кваліфікаційного іспиту	Єдиний державний кваліфікаційний іспит здійснюється відповідно до Порядку здійснення єдиного державного кваліфікаційного іспиту для здобувачів ступенів фахової передвищої освіти та вищої освіти першого (бакалаврського) та другого (магістерського) рівнів за спеціальностями галузі знань «22 Охорона здоров'я».
Вимоги до кваліфікаційної роботи	Кваліфікаційна робота має передбачати виявлення та розв'язання актуальної проблеми дослідницького та/або інноваційного характеру у сфері терапії мови і мовлення. Кваліфікаційна робота не повинна містити академічного плагіату, фальсифікації, фабрикації. Кваліфікаційна робота має бути оприлюднена на офіційному сайті закладу вищої освіти чи його структурного підрозділу, або у репозитарії закладу вищої освіти.

VIII Вимоги до створення освітніх програм підготовки за галуззю знань, двома галузями знань або групою спеціальностей, міждисциплінарних освітньо-наукових програм

Створення міждисциплінарних програм не передбачається.

IX Вимоги професійних стандартів

Повна назва Професійного стандарту	Кваліфікаційні характеристики професії «Терапевт мови і мовлення»
Назва та реквізити відповідного документу	Довідник кваліфікаційних характеристик професій працівників. Випуск 78 «Охорона здоров'я», затверджений наказом Міністерства охорони здоров'я України від 29 березня 2002 р. № 117 (із змінами)
Особливості стандарту вищої освіти, пов'язані з наявністю даного Професійного стандарту	Кваліфікаційні характеристики враховані при визначенні основних компетентностей, які має здобути випускник, термінів навчання, тривалості клінічних практик, результатів навчання, вимог до атестації та вимог до якості підготовки.

X Додаткові вимоги до організації освітнього процесу для освітніх програм з підготовки фахівців для професій, для яких запроваджене додаткове регулювання

Засвоєння здобувачами освітнього ступеня «магістр» за спеціалізацією 227.03 Терапевт мови і мовлення спеціальності 227 Терапія і реабілітація спеціальних (фахових) компетентностей повинно здійснюватися на клінічних базах закладу освіти відповідного профілю, відповідно до навчальних планів. Клінічні практики/клінічне навчання проводяться у спеціалізованих підрозділах із залученням профільних терапевтів мови і мовлення. Професійна підготовка на клінічних базах повинна враховувати специфіку кожної дисципліни та, з метою засвоєння фахових компетентностей, обов'язково передбачати використання симуляційних методів навчання: застосування та/або розроблення відповідних скринінгів, тестів, інтервенцій завдань для безпосередньої роботи з пацієнтом/клієнтом та його середовищем. Також застосування відповідного обладнання.

Проходження кожної клінічної практики/ клінічного навчання у повному обсязі є обов'язковим. Для забезпечення клінічних практик необхідно укласти договори про співробітництво із закладами охорони здоров'я, соціального захисту тощо, що надають реабілітаційну допомогу в гострому, післягострому та довготривалому періодах, зокрема, терапію мови і мовлення.

XI Додаткові вимоги до структури освітніх програм, що передбачають присвоєння професійних кваліфікацій з професій, для яких запроваджене додаткове регулювання

Освітня програма на здобуття ступеня магістра фізичної терапії, ерготерапії за спеціалізацією 227.03 Терапія мови і мовлення повинна містити не менше 34 кредитів клінічних практик/ клінічного навчання тривалістю не менше 6 кредитів кожна. Обов'язковими є клінічні практики/клінічне навчання з терапії усього спектру розладів комунікації та ковання осіб різних вікових категорій (від передчасно народжених до осіб похилого віку) з порушеннями усього спектру функцій комунікації та ковання.

Вимоги до викладацького складу:

Гарантом програми/ членом робочої групи освітньої програми за спеціалізацією 227.03 Терапія мови і мовлення може бути особа, яка має освіту магістра з терапії мови і мовлення і/або має науковий ступінь доктора філософії чи доктора наук за спрямуванням терапія мови і мовлення, має публікації у вузькопрофільних міжнародних журналах у галузі терапії мови і мовлення з фактором впливу не нижче 1 балу та наявність сліпого рецензування або здобула професійну кваліфікацію терапевта мови і мовлення.

Дисципліни, що формують спеціальні компетентності викладають фахівці, які мають освіту магістра з терапії мови і мовлення, і/або науковий ступінь доктора філософії чи доктора наук за спрямуванням терапія мови і мовлення, і/або практичний досвід у терапії мови і мовлення у сфері охорони здоров'я не менше двох років.

Дисципліни, які формують здатність розуміти медико-біологічні, психолого-педагогічні, соціальні аспекти, пов'язані з практикою терапії мови і мовлення викладаються науково-педагогічними (педагогічними) та/або науковими працівниками з урахуванням відповідності їхньої освітньої та/або професійної кваліфікації.

Вимоги до матеріально-технічного забезпечення реалізації освітньої програми за спеціальністю 227 Терапія та реабілітація представлені у додатку ТММ 2.

XII Перелік нормативних документів, на яких базується стандарт вищої освіти

1. Закон України «Про вищу освіту» – <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>;
2. Закон України «Про освіту» – <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>;
3. Закон «Про реабілітацію у сфері охорони здоров'я» <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1053-20#Text>
4. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти» від 29.04.2015 р. № 266 – <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/266-2015-п>;
5. Наказ Міністерства охорони здоров'я України від 14.08.1998 р. № 251 Про затвердження Положення про систему ліцензійних інтегрованих іспитів фахівців з вищою освітою напрямів «Медицина» і «Фармація» <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0563-98#Text>
6. Національний класифікатор України: Класифікатор професій ДК 003:2010. – <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/va327609-10>;
7. Методичні рекомендації щодо розроблення стандартів вищої освіти, затверджені наказом Міністерства освіти і науки України від 01.06.2017 р. № 600 (у редакції наказу Міністерства освіти і науки України від 30.04.2020 р. № 584), схвалені сектором вищої освіти Науково-методичної Ради Міністерства освіти і науки України <https://mon.gov.ua/ua/osvita/visha-osvita/naukovo-metodichna-rada-ministerstva-osviti-i-nauki-ukrayini/metodichni-rekomendaciyi-vo>;
8. Наказ від 31.05.2023 № 995 Про затвердження Примірного таблицю матеріально-технічного оснащення стаціонарних реабілітаційних відділень, підрозділів закладів охорони здоров'я, які надають реабілітаційну допомогу дорослим у післягострому реабілітаційному періоді <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0995282-23#Text>
9. Entry level occupational therapy core knowledge and practice skills, Copyright © College of Occupational Therapists, 2016, ISBN 978-1-905944-60-6
10. TUNING Qualifications Reference Framework (мета-профіль) Загальні дескриптори програми бакалавра в предметній галузі ерготерапії https://www.tuning-calohex.eu/_files/ugd/6b81e2_7b71f0fccbb4719b08e64c8c8d3cad4.pdf.
11. Мінімальні стандарти освіти ерготерапевтів від Всесвітньої Федерації Ерготерапії (World Federation of Occupational Therapists) <https://wfot.org/resources/new-minimum-standards-for-the-education-of-occupational-therapists-2016-e-copy>

12. WorldPhysiotherapy. Physiotherapist education framework. London, UK: WorldPhysiotherapy; 2021. <https://world.physio/sites/default/files/2021-07/Physiotherapist-education-framework-FINAL.pdf>

Генеральний директор директорату
фахової передвищої, вищої освіти

~~Олег~~ ШАРОВ

Пояснювальна записка для спеціалізації 227.01 Фізична терапія

Стандарт вищої освіти містить вимоги до освітніх програм підготовки магістрів за спеціальністю 227 Терапія та реабілітація, спеціалізації 227.01 Фізична терапія стосовно:

- обсягу кредитів ЄКТС для здобуття освітнього ступеня «магістр» зі спеціальності 227 Терапія та реабілітація, спеціалізації 227.01 Фізична терапія ;
- рівня освіти осіб, які можуть розпочати навчання за відповідною освітньою програмою;
- переліку обов'язкових компетентностей випускника;
- нормативного змісту підготовки здобувачів вищої освіти, сформульованого у термінах результатів навчання;
- форм атестації здобувачів вищої освіти;

Вимоги до компетентностей та результатів навчання узгоджені між собою та відповідають дескрипторам Національної рамки кваліфікацій.

Таблиця 1 демонструє відповідність визначених Стандартом компетентностей та дескрипторів НРК, а таблиця 2 – відповідність результатів навчання та компетентностей.

Заклад вищої освіти самостійно визначає перелік дисциплін, практик та інших видів навчальної діяльності, необхідний для набуття визначених Стандартом компетентностей та результатів навчання. Наведений в Стандарті перелік компетентностей і результатів навчання не є вичерпним. Заклади вищої освіти при формуванні освітніх програм можуть зазначати додаткові вимоги до компетентностей і результатів навчання. Заклади вищої освіти мають право використовувати власні формулювання спеціальних (фахових) компетентностей і результатів навчання, забезпечуючи охоплення освітньою програмою сукупності всіх вимог стандарту.

Рекомендовані джерела:

1. Стандарти та рекомендації щодо забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти (ESG). [Режим доступу:https://ihed.org.ua/wp-content/uploads/2018/10/04_2016_ESG_2015.pdf];
2. International Standard Classification of Education (ISCED 2011): UNESCO Institute for Statistics. [Режим доступу:<http://uis.unesco.org/sites/default/files/documents/international-standard-classification-of-education-isced-2011-en.pdf>];
3. ISCED Fields of Education and Training 2013 (ISCED-F 2013): UNESCO Institute for Statistics. [Режим доступу:<http://uis.unesco.org/sites/default/files/documents/international-standard-classification-of-education-fields-of-education-and-training-2013-detailed-field-descriptions-2015-en.pdf>];
4. The European Qualifications Framework: Supporting Learning, Work and Cross-Border Mobility. [Режим доступу:http://www.ehea.info/Upload/TPG_A_QF_RO_MK_1_EQF_Brochure.pdf];

5. QF-EHEA – Qualification Framework of the European Higher Education Area. [Режим доступу: http://www.ehea.info/Upload/document/ministerial_declarations/EHEAParis2018_Communique_AppendixIII_952778.pdf];

6. Розвиток системи забезпечення якості вищої освіти в Україні: інформаційно-аналітичний огляд – URL: <http://erasmusplus.org.ua/korysna-informatsiia/korysni-materialy/category/3-materialy-natsionalnoi-komandy-ekspertiv-shchodo-zaprovadzhennia-instrumentiv-bolonskoho-protsesu.html?download=88:rozvytok-systemy-zabezpechennia-iakosti-vyshchoi-osvity-ukrainy&start=80>

7. Настанови Світової Фізіотерапії «Клінічний компонент освітньої програми базового рівня підготовки фізичного терапевта» <https://world.physio/guideline/clinical-education>

8. Rehabilitation Competency Framework. WHO <https://www.who.int/publications/i/item/9789240008281>

9. World Confederation for Physical Therapy: Policy statement: Standards of physical therapist practice; Education. <https://www.wcpt.org/policy/ps-standards>;

Матриця відповідності визначених Стандартном компетентностей за спеціальністю 227 Терапія та реабілітація спеціалізація 227.01 Фізична терапія дескрипторам НРК

Класифікація компетентностей за НРК	Знання Зн1 Спеціалізовані концептуальні знання, що включають сучасні наукові здобутки у сфері професійної діяльності або галузі знань і є основою для організаційного мислення та проведення досліджень Зн2 Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Уміння/Навички Ум1 Спеціалізовані уміння/навички розв'язання проблем, необхідні для проведення досліджень та/або провадження інноваційної діяльності з метою розв'язку нових знань та процедур Ум2 Здатність інтегрувати знання та розв'язувати складні задачі у широких або мультимідисциплінарних контекстах Ум3 Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності	Комунікація К1 Зрозуміле і недовзначне висловлення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефхівців, зокрема до осіб, які навчаються К2 Використання іноземних мов у професійній діяльності	Відповідальність автономія АВ1 Управління роботами або навчальними процесами, які є складними, передбачуваними та потребують нових стратегічних підходів АВ2 Відповідальність за внесок до професійних знань і практики та/або оцінювання результатів діяльності команд та колективів АВ3 Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії
Загальні компетентності				
ЗК 01		Ум 3		АВ 1, АВ 3
ЗК 02	Зн 1, Зн 2	Ум 1, Ум 2, Ум 3	К 2	АВ 1, АВ 2, АВ 3
ЗК 03	Зн 1, Зн 2	Ум 3		АВ 1,
ЗК 04	Зн 1, Зн 2	Ум 1, Ум 2, Ум 3		АВ 1, АВ 2, АВ 3
ЗК 05	Зн 1, Зн 2	Ум 1, Ум 2, Ум 3	К 1, К 2	АВ 1, АВ 2, АВ 3
ЗК 06	Зн 1, Зн 2	Ум 3		АВ 1, АВ 2
ЗК 07	Зн 1, Зн 2	Ум 1, Ум 2, Ум 3	К 1, К 2	АВ 1, АВ 2, АВ 3
ЗК 08	Зн 1, Зн 2	Ум 2, Ум 3	К 1, К 2	АВ 1, АВ 3
Спеціальні (фахові) компетентності				
СК 01	Зн 1, Зн 2	Ум 1, Ум 2, Ум 3	К 1	АВ 1, АВ 2, АВ 3
СК 02	Зн 1, Зн 2	Ум 1, Ум 2, Ум 3	К 1	АВ 1, АВ 3

CK 03	3н 1, 3н 2	УМ 1, УМ 2, УМ 3	К 1, К 2	АВ 1, АВ 3
CK 04	3н 1, 3н 2	УМ 1, УМ 2, УМ 3	К 1, К 2	АВ 1, АВ 3
CK 05	3н 1, 3н 2	УМ 1, УМ 2, УМ 3	К 1, К 2	АВ 1, АВ 3
CK 06	3н 1, 3н 2	УМ 1, УМ 2, УМ 3	К 1	АВ 1, АВ 3
CK 07	3н 1, 3н 2	УМ 1, УМ 2, УМ 3	К 1, К 2	АВ 1, АВ 3
CK 08	3н 1, 3н 2	УМ 1, УМ 2, УМ 3	К 1	АВ 1, АВ 2, АВ 3
CK 09	3н 1, 3н 2	УМ 1, УМ 2, УМ 3	К 1, К 2	АВ 1, АВ 2, АВ 3
CK 10	3н 1, 3н 2	УМ 1, УМ 2, УМ 3	К 1, К 2	АВ 1, АВ 2, АВ 3
CK 11	3н 1, 3н 2	УМ 1, УМ 2, УМ 3	К 1, К 2	АВ 3
CK 12	3н 1, 3н 2	УМ 2, УМ 3	К 1, К 2	АВ 1, АВ 3

Мінімально матеріально-технічне забезпечення освітнього процесу на другому (магістерському) рівні вищої освіти за спеціальністю 227 Терапія та реабілітація 227.01 Фізична терапія

Мінімальне обладнання кабінету доклінічної практики: кушетка/стіл реабілітаційний для терапії широкий 120x200 см - 2 од; сходи/степ платформи різної висоти (5 см, 10 см, 15 см); паралельні регульовані бруси; мобільне дзеркало; милиці передплічні та пахвові, тростини і палиці для ходіння, ходунки-рамки; крісла колісні різного розміру та ступеню мобільності; еластична стрічка для вправ різного опору; обважнювачів на кінцівки і пальці; платформи та диски для тренування балансу, фітболи, тощо; мати, подушки, валики, напіввалики; гантелі; шведська стінка

Мінімальне обладнання для навчання методам вимірювання структурних змін та порушених функцій організму:

- кушетки/столи реабілітаційні для терапії з розрахунку 1 кушетка на 2-3 студентів в групі;
- динамометри; пульсоксиметри; апарати для вимірювання тиску; пульсометри; каліпери; спірометри портативні – 2-3 примірники;
- гоніометри різних форм та розмірів; вимірювальні сантиметрові стрічки – з розрахунку один примірник на 2-3 студентів в групі;
- 10-метрова вимірювальна стрічка; ваги; ростомір – один примірник.

Рекомендовані інструменти обстеження

1. Індекс остеоартриту WOMAC (Western Ontario and McMaster University Osteoarthritis Index/WOMAC)
2. Індекс болю та обмеження функціонування плечового суглоба SPADI (Shoulder Pain and Disability Index/SPADI)
3. Опитувальник обмеження функціонування руки, плеча та кисті DASH (The Disabilities of the Arm, Shoulder and Hand/DASH)
4. Опитувальник Роланда Морріса (Roland-Morris Disability Questionnaire/RMDQ)
5. Прогноз мобільності при ампутації (Amputee Mobility Predictor /AMP)
6. Комплексна багаторівнева система прогнозування мобільності (Community Health Model Activities Program for Seniors Physical Activity Questionnaire/CHAMP)
7. Проби з дозованим фізичним навантаженням
8. Система класифікації великих моторних функцій (Gross Motor Function Classification System /GMFCS)
9. Питальник оцінки дитячої інвалідності PEDI (Pediatric Evaluation of Disability Inventory /PEDI)
10. Тест великих моторних функцій (Gross Motor Function Measure /GMFM)
11. Шкала рівнів когнітивного функціонування Ранчо Лос Амігос (The Rancho Los Amigos Levels of Cognitive Functioning (RLCF) (при травмі головного мозку)

12. Індекс ходьби при травмі спинного мозку (Walking Index for Spinal Cord Injury/WISCI/WISCI II)
13. Моторний контроль вертикалізації (Upright Motor Control Test/UMCT)
14. Динамічний тест ходьби (Dynamic Gait Index /DGI)
15. Шкала балансу та мобільності у громаді (Community Balance and Mobility Scale/CB&M)

Результати клінічного навчання базового рівня підготовки фізичного терапевта

18 результатів клінічного навчання згруповані у два розділи: професійна практика і менеджмент пацієнта/клієнта.

Професійна практика:

1. Безпека (*Фундаментальний результат*)*

Створює та підтримує безпечне робоче середовище. Визнає фізіологічні та психологічні зміни у пацієнтів/клієнтів і відповідним чином коригує втручання. Розуміє протипокази та застереження щодо фізичної терапії, розуміє як повести себе в разі виникнення ускладнень та погіршення стану пацієнта/клієнта під час занять, за потреби вміє надати першу допомогу.

Безпечно працює без ризику для пацієнта/клієнта, себе та інших (використовує належну біомеханіку, рівень відповідної допомоги під час втручання та активності). За необхідності звертається за допомогою.

Дотримується політик та процедур охорони праці, включаючи порядок запобігання появи та поширенню інфекцій та інфекційного контролю (використовує засоби індивідуального захисту, спеціальне обладнання, дотримується правил гігієни).

2. Професійна поведінка (*Фундаментальний результат*)*

Виявляє ініціативу (наприклад, приходить добре підготовлений, пропонує допомогу, шукає можливості для навчання). Демонструє професійну поведінку у будь-яких ситуаціях відповідно до законодавчих, етичних та практичних професійних настанов. Дотримується політики та процедур закладу, включаючи години роботи та відповідний одяг.

Ставить потреби пацієнта/клієнта вище власних інтересів. Підтримує конфіденційність пацієнта/клієнта відповідно до кращих практик та нормативно-правових стандартів. Цінує гідність пацієнта/клієнта як особи.

3. Комунікація (*Фундаментальний результат*)*

Комунікує вербально та невербально, професійно та своєчасно з членами мультидисциплінарної реабілітаційної команди, пацієнтом/клієнтом, родиною, доглядачами. Робить чіткі, точні і своєчасні записи щодо всіх аспектів послуг фізичної терапії.

Комунікує відповідно ситуаційним потребам, вибирає відповідний час, місце, тему та аудиторію для спілкування. Ініціює комунікацію у складних ситуаціях, конструктивно вирішує конфліктні ситуації.

4. Професійний розвиток (*Фундаментальний результат*)*

Визначає сильні сторони та обмеження продуктивності під час клінічного навчання. За необхідності звертається за допомогою щодо подолання обмежень. Дотримується сфери діяльності та при необхідності, скеровує пацієнтів/клієнтів до інших фахівців. Шукає та приймає досвід навчання для підвищення клінічної та професійної ефективності.

Бере участь у самооцінці для покращення клінічної та професійної продуктивності. Шукає зворотного зв'язку від інших для покращення клінічної практики. Демонструє позитивне ставлення до зворотного зв'язку. Включає

зворотний зв'язок у майбутній досвід. Надає зворотній зв'язок іншим, модифікуючи відповідно до потреб одержувача.

5. Відповідальність

Здійснює менеджмент ризиків та небезпек. Визначає, визнає та приймає відповідальність за свої дії та повідомляє про помилки. Несе відповідальність за навчання, організацію і виконання переміщення пацієнта/клієнта, стахування пацієнта/клієнта під час переміщення, включаючи підбір обладнання та безпечних методів переміщення. Дотримується політик і процедур використання реабілітаційного обладнання та витратних матеріалів.

Працює в межах сфери діяльності та компетенцій. Звітує відповідно ієрархії підзвітності, що відповідає контексту проведення клінічної практики. Дотримується відповідного етикету під час нарад та зборів реабілітаційної команди, принципів та правових рамок, що стосуються навчання в клінічних умовах, включаючи, конфіденційність пацієнта, етику та отримання інформованої згоди на реабілітацію. Дотримується принципів та практики самостійного навчання упродовж усього клінічного навчання.

Дотримується пацієнто/клієнто-центрованої моделі надання реабілітаційних послуг. Своєчасно і в доступній формі інформує пацієнта/клієнта, родину, доглядачів про планування проведення обстеження і втручання (час, місце, одяг тощо). Своєчасно і відповідно вимог клінічного навчання несе відповідальність за інформування клінічного супервізора щодо запиту, побажань чи скарг пацієнта/клієнта, сім'ї, доглядачів, ведення відповідної документації.

6. Культурна компетентність

Розуміє індивідуальні і культурні відмінності і відповідно адаптує свою поведінку у всіх аспектах послуг фізичної терапії. Спілкується, враховуючи різницю за расовою / етнічною приналежністю, віросповіданням, статтю, віком, національним походженням, сексуальною орієнтацією, інвалідністю, станом здоров'я. Пристосовує надання послуг з фізичної терапії з урахуванням відмінностей, цінностей, уподобань та потреб пацієнтів/клієнтів.

Менеджмент пацієнта/клієнта:

7. Клінічне мислення (*Фундаментальний результат*)*

Чітко визначає проблеми. Визначає пріоритети в контексті потреб пацієнта/клієнта та загального плану надання послуг. Розглядає сильні сторони, обмеження та ресурси. Визначає можливі рішення та виразно формулює ймовірні результати. Визнає, коли план реабілітації та втручання неефективні, визначає проблеми, які потребують модифікації, та впроваджує відповідні зміни. Представляє логічне обґрунтування (переконливі та стислі аргументи) для клінічних рішень, синтезуючи усю наявну інформацію.

Застосовує клінічне мислення базуючись на науково-обґрунтованих знаннях, прикладах кращих практик, цінностях та цілях пацієнта/клієнта в менеджменті пацієнта/клієнта. Приймає клінічні рішення в контексті етичної практики.

8. Скринінг

Використовує швидкі тести та методи вимірювання, які чутливі до визначення потреби втручання з фізичної терапії. Обговорює з практикуючим лікарем покази та протипокази до втручання.

Використовує дані скринінгу для планування проведення обстеження (вибір шкал, тестів, опитувальників тощо).

9. Обстеження

Отримує інформацію від пацієнта/клієнта (інтерв'ювання пацієнта/клієнта) та з інших джерел, використовуючи категорії МКФ для опису порушень структури та функції тіла, діяльності та участі, з'ясовує запит пацієнта/клієнта в категоріях МКФ. Використовує інші ресурси за необхідності (наприклад, медичну карту, сім'ю, доглядачів, інших працівників у сфері охорони здоров'я). Збирає інформацію, яка свідчить про протипокази до фізичної терапії чи потребу в невідкладній медичній допомозі.

Використовує інформацію з історії пацієнта/клієнта та інших даних (наприклад, лабораторні, діагностичні тести та фармакологічну інформацію) для формування початкової гіпотези та планування обстеження (наприклад, визначення пріоритетності вибору тесту, проведення тестів, які можуть не входити до стандартного обстеження, але запропоновані на основі історії пацієнта/клієнта).

Проводить обстеження з фізичної терапії, використовуючи специфічні для конкретної нозології міжнародні стандартизовані інструменти обстеження та оцінки (шкали/тести/опитувальники). Організовує обладнання, необхідне приладдя та оточення під час підготовки до проведення обстеження, проводить обстеження в межах очікуваних часових рамок. Тести та методи вимірювання розподіляє логічно для оптимізації продуктивності та врахування стану пацієнта/клієнта (біль, рівень мобільності). Модифікує тести на основі реакції пацієнта/клієнта або результатів, щоб підвищити ефективність.

10. Оцінка результатів обстеження

Аналізує та синтезує дані обстеження та визначає відповідні порушення, функціональні обмеження та якість життя в категоріях МКФ. [ВООЗ - модель МКФ]. Робить клінічні судження на основі даних обстеження (історія, системний огляд, тести та вимірювання).

Проводить оцінку обстеження пацієнта/клієнта (історія, системний огляд, тести та методи вимірювання) для формування прогнозу і планування втручання.

11. Розуміння реабілітаційного діагнозу та встановлення реабілітаційного прогнозу

Розуміє діагноз для втручання фізичної терапії та даних диференційної діагностики. Розуміє діагноз, який відповідає патології, порушенням, функціональним обмеженням та інвалідності.

Визначає перспективу змін функціонування особи за результатами реабілітаційного обстеження. Встановлює реабілітаційний прогноз, який скеровує майбутній менеджмент пацієнта/клієнта.

12. Планування надання послуг (створення програми фізичної терапії в межах індивідуального реабілітаційного плану)

Встановлює цілі, які повинні бути специфічні, вимірювані, досяжні, реалістичні та визначені в часі. Створює план фізичної терапії у співпраці з пацієнтом/клієнтом, родиною, доглядачами, членами реабілітаційної команди та іншими особами, які беруть участь у наданні реабілітаційних послуг.

Створює програму фізичної терапії, безпечною, ефективною, орієнтованою на пацієнта/клієнта та базується на наукових доказах, яка є частиною командного індивідуального реабілітаційного плану

Інтегрує дані первинного обстеження та здійснює клінічне мислення для планування надання послуг. Дотримується настанов (клінічних протоколів та

маршрутів пацієнта/клієнта) при складанні програми терапії. Визначає ресурси необхідні для досягнення цілей. Підбирає і планує втручання з урахуванням сімейної ситуації та ресурсів пацієнтів/клієнтів. Визначає критерії виписки, переведення та здійснює планування виписки у співпраці з пацієнтом/клієнтом, родиною, доглядачами та іншими членами реабілітаційної команди.

13. Проведення втручання

Оцінює реакцію пацієнта/клієнта і працює відповідним чином при потребі змінюючи програму надання послуг та виписки. Моніторить, коригує та періодично переоцінює програму надання послуг та виписки. Обговорює з пацієнтом/клієнтом ризику та переваги використання альтернативних втручань. Здійснює втручання безпечно, ефективно, узгоджено та з відповідним технічним виконанням, під час занять відслідковує реакцію пацієнта/клієнта на втручання, стан пацієнта/клієнта та корегує втручання за потреби. Виконує втручання відповідно до індивідуального реабілітаційного плану, здійснює поточний контроль за виконанням завдань та коригує програми фізичної терапії за потреби, оцінює прогрес в досягненні цілей та завдань.

Вибирає відповідне обладнання, яке відповідає цілям пацієнта/клієнта та плану надання послуг. Рекомендує обладнання з урахуванням побажань пацієнта/клієнта та наявних ресурсів. Дотримується настанов закладу щодо замовлення або рекомендації пристроїв чи обладнання. Забезпечує належне розміщення обладнання. Оцінює використання пацієнтами/клієнтами обладнання та реакцію пацієнта/клієнта на нього і коригує вибір та підлаштування обладнання відповідним чином.

14. Навчання пацієнтів/клієнтів, родини, доглядачів

У співпраці з пацієнтом/клієнтом визначає та встановлює пріоритети для освітніх потреб пацієнта/клієнта. Визначає потреби, здібності та найкращий метод навчання пацієнта/клієнта (наприклад, демонстрація, словесна форма, письмова форма) разом з пацієнтом/клієнтом, родиною, доглядачами за допомогою оцінювання, минулого досвіду, опитування. Інформує пацієнта/клієнта, члена сім'ї чи доглядача про результати обстеження, цілі, програму фізичної терапії, визначає участь пацієнта/клієнта (роль вдома, на роботі, у школі чи громаді). Забезпечує пацієнта/клієнта, родину, доглядачів необхідними інструментами та навчанням для менеджменту його проблем. Ефективно застосовує інструктаж, пояснюючи мету заняття, надаючи пацієнтам/клієнтам можливість вибору завдання, практикування завдання, даючи зворотній зв'язок, при потребі змінюючи інструкції, оцінюючи знання чи виконання завдання.

Організовує і проводить навчання пацієнтів/ клієнтів, родини, доглядачів щодо догляду, запобіганню можливих ускладнень та дотриманню рекомендацій на всіх етапах надання допомоги. Навчає пацієнта/клієнта щодо належного використання обладнання та самоконтролю під час використання обладнання (проблеми зі шкірою тощо).

15. Ведення документації

Вибирає відповідну інформацію для ведення документації щодо фізичної терапії. Документує всі аспекти надання послуг з фізичної терапії, включаючи скринінг, обстеження, оцінку та план надання послуг, втручання, реакцію на втручання, планування виписки, обговорення з сім'єю пацієнта/клієнта та спілкування з іншими особами, які беруть участь у наданні послуг.

16. Оцінка результатів надання послуг (виконання програми фізичної терапії окремо чи в межах індивідуального реабілітаційного плану)

Застосовує, інтерпретує та повідомляє результати надання послуг, дані початкового і кінцевого обстеження протягом періоду надання послуг та перед випискою пацієнту/клієнту, родині, доглядачу, а також членам мультидисциплінарної команди. Оцінює та реагує на рівень задоволеності пацієнтів/клієнтів, родини, доглядачів послугами фізичної терапії протягом періоду надання послуг.

Збирає та аналізує дані результатів наданих послуг з фізичної терапії для звітування та моніторингу якості надання послуг.

17. Управління ресурсами

Складає розклад роботи з пацієнтами/клієнтами, використання обладнання та простору, визначає та встановлює пріоритетність завдань, які необхідно виконати. Планує і дотримується реалістичного та відповідного графіку. Ефективно використовує ресурси, включаючи позаплановий час. Планує та надає послуги пацієнтам/клієнтам у межах доступних інституційних ресурсів. Демонструє гнучкість, коли має справу з непередбаченими обставинами. Координує фізичну терапію з іншими послугами для сприяння ефективному виконанню індивідуального реабілітаційного плану пацієнта/клієнта.

Бере участь у менеджменті фінансів (складання бюджету, виставлення рахунків та відшкодування витрат, час, простір, обладнання, маркетинг, зв'язки з громадськістю) послуг з фізичної терапії, що відповідає нормативним, юридичним та установчим принципам.

18. Управління персоналом (робота в команді, лідерство)

Визначає ті послуги з фізичної терапії, які можуть бути спрямовані на інший допоміжний персонал відповідно до юрисдикційного законодавства, практичних настанов, політики, етичних кодексів та правил діяльності закладу. Застосовує принципи управління часом під час супервізії допоміжного персоналу та надання послуг пацієнтам/клієнтам.

Керує та супервізує допоміжний персонал для досягнення цілей та очікуваних пацієнтом/клієнтом результатів надання послуг відповідно до законодавчих, етичних та практичних професійних настанов. Бере на себе роль лідера в межах компетентності.

**Фундаментальним результатом вважається результат клінічного навчання, який потрібно досягнути на четвертому рівні на момент закінчення практики.*

Рівні досягнутих результатів клінічного навчання за спеціальністю

Перший рівень

1. Студент, який потребує 100% - 75% супервізії під час роботи з пацієнтами/клієнтами, навіть із пацієнтами/клієнтами з простими порушеннями стану здоров'я. Потребує частого зворотного зв'язку для досягнення відповідних цілей та дотримання протоколів.

2. На низькому рівні застосовує відповідні знання та навички під час роботи з пацієнтами/клієнтами з незначними порушеннями функціонування.

Другий рівень

1. Студент, який потребує 75%-50% супервізії під час роботи з пацієнтами/клієнтами з простими порушеннями стану здоров'я та 100% часу з пацієнтами/клієнтами із складними порушеннями стану здоров'я. Приймає самостійно прості рішення щодо плану реабілітації, демонструє послідовність у розвитку професійних компетентностей з простими завданнями (наприклад, опрацювання медичної документації, проведення тестуванням сили м'язів та амплітуди рухів, а також виконувати просте втручання), але не може самостійно оцінити результати обстеження, втручання та застосувати навички клінічного мислення.

2. На середньому рівні застосовує відповідні знання та навички під час роботи з пацієнтами/клієнтами з помірними порушеннями функціонування.

Третій рівень

1. Студент, який потребує менше 50% супервізії під час роботи з пацієнтами/клієнтами з простими порушеннями стану здоров'я та 75% часу з пацієнтами/клієнтами із складними порушеннями стану здоров'я. Призначає реабілітаційне втручання, приймає рішення щодо програми фізичної терапії, розвиває здатність послідовно виконувати кваліфіковане обстеження, втручання та клінічне мислення.

2. На високому рівні застосовує відповідні знання та навички під час роботи з пацієнтами/клієнтами з складними порушеннями функціонування.

Четвертий рівень (базовий рівень)

1. Студент, який потребує менше 25% супервізії під час роботи з новими пацієнтами/клієнтами або пацієнтами/клієнтами зі складними порушеннями стану здоров'я чи дуже складними порушеннями стану здоров'я, але працює автономно з пацієнтами/клієнтами з простими порушеннями стану здоров'я. Призначає реабілітаційне втручання, приймає рішення щодо програми фізичної терапії, має навички виконання простих та складних завдань для проведення кваліфікованого обстеження, втручання та клінічного мислення.

2. На рівні фахівця застосовує відповідні знання та навички під час роботи з пацієнтами/клієнтами з простими та складними порушеннями стану здоров'я. Студент охоче бере на себе роль лідера щодо ведення пацієнтів/клієнтів із складними та дуже складними порушеннями функціонування. Консультується з іншими фахівцями за потреби та вирішує незнайомі чи неоднозначні ситуації.

П'ятий рівень (вище базового рівня)

1. Студент, який здатний функціонувати без клінічної супервізії при веденні пацієнтів/клієнтів з складними або дуже складними станами здоров'я, здатний функціонувати в незнайомих або неоднозначних ситуаціях.

2. На цьому рівні студент постійно демонструє навички проведення висококваліфікованого обстеження, втручання та клінічного мислення, може виконувати роль супервізора для інших студентів. Студент охоче бере на себе роль лідера щодо ведення пацієнтів/клієнтів із складними або дуже складними порушеннями функціонування.

Неприйнятно. Студент, працюючи з пацієнтом, демонструє непрофесійну, небезпечну, незаконну чи неетичну поведінку (небезпечно та / або неефективно проводить обстеження чи втручання, незважаючи на неодноразові вказівки, включаючи письмові документи про інцидент(и) або проблему(и) та надані консультації.

Не застосовується. Студент не мав достатньої можливості для досягнення відповідних цілей, щоб можна було оцінити ефективність його роботи.

Пояснювальна записка для спеціалізації 227.02 Ергогератія

Рекомендована фахова первинна посада для випускника: 2229.02 – ергогеративт

Матриця відповідності визначених Стандартом компетентностей /результатів навчання дескрипторам НРК

Додаток 1

Таблиця 1

Класифікація компетентностей (результатів навчання) за НРК	Знання Зн1 Спеціалізовані концептуальні знання, що включають фундаментальні знання та здобутки у сфері професійної діяльності або галузі знань і є основою для оригінального мислення та проведення досліджень	Уміння/Навички Ум1 Спеціалізовані уміння/навички необхідні для проведення досліджень та/або провадження інноваційної діяльності з метою розвитку нових знань та процедур Ум2 Здатність інтегрувати знання та розв'язувати складні задачі у широких або мультидисциплінарних контекстах Ум3 Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності	Комунікації К1 Зрозуміле і недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються К2 Використання іноземних мов у професійній діяльності	Відповідальність і автономія АВ1 Управління робочими або навчальними процесами, які є складними, непередбачуваними та потребують нових стратегічних підходів АВ2 Відповідальність за внесок до професійних знань і практики та/або оцінювання результатів діяльності команди та колективів АВ3 Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії
Загальні компетентності				
ЗК1		Ум1	К1	АВ1
ЗК2		Ум1	К2	АВ2, АВ3
ЗК3		Ум3	К1	АВ1
ЗК4		Ум3	К1	АВ1
ЗК5		Ум2	К1	АВ1
ЗК6		Ум2, Ум3	К1	АВ2
ЗК7		Ум3	К1	АВ1, АВ3
ЗК8		Ум1, Ум2, Ум3	К1	АВ1, АВ2
ЗК9		Ум3	К1	АВ2
Спеціальні (фахові) компетентності				
СК1	Зн1	Ум1	К1, К2	АВ3
СК2	Зн1	Ум1, Ум2, Ум3	К1	АВ1, АВ3
СК3	Зн2	Ум1, Ум3	К1, К2	АВ1, АВ2
СК4	Зн1, Зн2	Ум2, Ум3	К1	АВ1, АВ2
СК5	Зн1	Ум2, Ум3	К1	АВ1, АВ2
СК6	Зн1	Ум1, Ум2, Ум3	К1	АВ1, АВ2
СК7	Зн1	Ум1, Ум2, Ум3	К1, К2	АВ1, АВ3
СК8	Зн2	Ум2	К1	АВ1, АВ2

CK9	3H2	Y _{M1} , Y _{M2}	K1	AB2
CK10	3H1, 3H2	Y _{M2} , Y _{M3}	K1	AB2
CK11	3H1, 3H2	Y _{M1} , Y _{M2}	K1, K2	AB2, AB3
CK12	3H1	Y _{M3}	K1	AB2
CK13	3H1	Y _{M1}	K1, K2	AB3
CK14	3H2	Y _{M3}	K1	AB1

Таблиця 2

Код компетентності	Класифікація компетентностей за НРК	Знання	Уміння	Комунікація	Автономія відповідальність та
ЗК 01	Здатність проводити дослідження на відповідному рівні	Володіти системними знаннями щодо принципів проведення наукових досліджень, усталених та новітніх методологій та парадигм, принципів академічного письма.	Вміння проводити дослідження на відповідному рівні демонструючи здатність обирати оптимальні методи дослідження; критично підходити до аналізу, синтезу та результатів дослідження.	Здатність аргументувати та пояснювати дослідницькі методи, процес та результати дослідження.	Нести відповідальність за дотримання процедури проведення дослідження, прийняв етики та академічної доброчесності.
ЗК 02	Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.	Володіти науковим мисленням; формулювати клінічні питання у форматі PICO; відображати і встановлювати зв'язки між компонентами задачі.	Вміти працювати з науковою та методичною інформацією; виявляти та аналізувати системні зв'язки, бачити протиріччя і проблеми, незалежно мислити. Вміти аналізувати, синтезувати та інтерпретувати результати наукових досліджень та передбачати наслідки їх впровадження; змінювати технології педагогічної та практичної діяльності згідно нових наукових досліджень відповідно до локального контексту.	Встановлювати міждисциплінарні зв'язки для досягнення цілей; спілкуватися вербально і невербально українською та іноземними мовами; взаємодіяти у формі мозкового штурму.	Нести відповідальність за запропоновані наукові гіпотези; дотримання етичних норм; працювати автономно.
ЗК 03	Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.	Знати алгоритми прийняття оптимальних рішень в умовах комплексності та невизначеності.	Вміти адаптовувати професійну діяльність та знаходити оптимальні рішення в нових умовах.	Вміти спілкуватися з метою пошуку оптимального рішення в нових ситуаціях чи середовищі.	Бути відповідальним за рішення та дії в новій ситуації.
ЗК 04	Здатність генерувати нові ідеї (креативність).		Вміти висувати оригінальні підходи та стратегії.	Уміти аргументувати і пояснювати доцільність, користь та важливість власних оригінальних пропозицій, підходів та стратегій.	Демонструвати відповідальність за етику і доброчесність запропонованих оригінальних пропозицій, підходів та стратегій.
ЗК 05	Здатність виявляти, ставити та вирішувати проблеми.		Вміння демонструвати майстерність та новаторство, необхідні для вирішення складних і непередбачуваних проблем у практичній діяльності чи навчанні.	Вміти працювати з нормативними документами; організовувати роботу членів колективу у змінних умовах;	Відповідати за свою професійну позицію та діяльність.

ЗК 06	Здатність мотивувати людей та рухатися до спільної мети.	Знати способи і методи управління та їх оцінки.	Вміти мотивувати людей та забезпечувати якість виконуваної роботи.	Діяти в умовах обмеженого часу та ресурсів.	Здатність проявляти вербальні та невербальні стратегії мотивації.	Бути відповідальним за вибір та оцінку виконуваної роботи.										
ЗК 07	Здатність працювати автономно.	Знати основні протипокази і застереження щодо проведення ерготерапії; знати стани, які вимагають скерування до інших фахівців.	Вміти автономно реалізовувати повний цикл процесу ерготерапії; вміти здійснювати диференційну діагностику для виключення протипоказів до ерготерапевтичного втручання.	Налагоджувати зв'язки з пацієнтом/клієнтом, родиною/опікунами, колегами для ефективного процесу ерготерапії.	Здатність розробляти план і очолювати проекти для забезпечення досягнення поставленої певної мети з урахуванням всіх аспектів вирішуваної проблеми; вміня діяти задля задоволення особистих та суспільних професійні потреби.	Адаптовувати практичну діяльність до змінних умов, бути відповідальним за наслідки професійної діяльності перед пацієнтом/клієнтом, суспільством та іншим фахівцями.										
ЗК 08	Здатність розробляти проекти та управляти ними.	Знати особливості розробки і впровадження проектів у системі охорони здоров'я, освіти та соціальному контексті.	Здатність розробляти проекти і очолювати проекти для забезпечення досягнення поставленої певної мети з урахуванням всіх аспектів вирішуваної проблеми; вміня діяти задля задоволення особистих та суспільних професійні потреби.	Здатність до ефективної комунікації в професійного середовищах у широкому національному та міжнародному контексті.	Бути відповідальним за прийняття рішення та його наслідки											
ЗК 09	Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.	Знати способи оцінювання виконаної роботи, критерії її якості.	Вміти клінічно та рефлексивно мислити та приймати відповідні рішення; оцінювати якість своєї роботи.	Встановлювати відповідні зв'язки для досягнення вирішення проблем.	Бути відповідальним за прийняття рішення та його наслідки											
СК 01	Здатність застосовувати передові знання та високий критичного мислення щодо складних взаємозв'язків між людиною, її здоров'ям, заняттєвою активністю та добробутом, популяризувати здоровий спосіб життя для окремих осіб, груп, популяцій та спільнот на засадах заняттєвої та соціальної справедливості.	Мати передові знання теорії ерготерапії та науки про заняттєву активність (occupational science) щодо заняттєвої та соціальної справедливості та складних взаємозв'язків між людиною, її здоров'ям, заняттєвою активністю та добробутом.	Уміти оцінювати та аналізувати складні взаємозв'язки між окремою особою (групою, популяцією чи спільнотою), її здоров'ям, заняттєвою активністю та добробутом, обгрунтовувати та популяризувати здоровий спосіб життя на засадах заняттєвої та соціальної справедливості.	Пояснювати важливість заняттєвої активності для здоров'я та добробуту людини, обгрунтовувати користь ерготерапії для окремих осіб (груп, популяцій, спільнот) у спілкуванні з пацієнтами/клієнтами, їх родинами, членами реабілітаційної команди, фахівцями інших професій сфери охорони здоров'я, освіти та соціального захисту.	Демонструвати важливість відповідальності для застосування у та удосконаленні знань з ерготерапії та науки про заняттєву активність у професійній діяльності, пропагуючи повагу до різноманітності, зайяттєвої та соціальної справедливості.											
СК 02	Здатність оцінювати і визначати вплив особистих факторів,	Знати різні стратегії, методи та інструменти	Уміти здійснювати скринінг та оцінювання, включаючи складання	Демонструвати ефективні стратегії комунікації	Демонструвати автономію і відповідальність у виборі											

функцій і структур організму, факторів середовища на заняттєву активність і участь окремих осіб, груп, популяцій та спільнот.	скринінгу та оцінювання для визначення характеру та ступеня впливу функцій і структур організму, особистих факторів клієнта та факторів фізичного, соціального, політичного, культурного інституційного середовища на заняттєву активність і участь для визначення потреб окремих осіб, груп, популяцій.	заняттєвого профілю пацієнта/клієнта, здійснення спостережного аналізу виконання занять, застосування різноманітних інструментів оцінювання для визначення доцільності, інтенсивності та обсягу рекомендованих заходів ерготерапії.	окремими особами, групами людей, популяціями чи спільнотами при проведенні скринінгу та оцінювання; обґрунтовувати доцільність та обґрунтовувати вибір інтенсивності та обсяг рекомендованих заходів ерготерапії пацієнтам/клієнтам, їх родинам, членам реабілітаційної команди, фахівцям інших професій сфери охорони здоров'я, освіти та соціального захисту.	стратегій, методів та інструментів клієнтоорієнтованого скринінгу та оцінювання для визначення факторів клієнта, впливу функцій і структур організму та факторів середовища на заняттєву активність і участь окремих осіб, груп, популяцій та спільнот.
СК 03	Здатність ефективно застосовувати передові знання теорії ерготерапії, критичний аналіз та рефлексивне мислення для планування, організації та реалізації процесу ерготерапії окремих осіб, груп, популяцій та спільнот.	Володіти передовими знаннями концептуальних і процесуальних моделей (conceptual and process models) та теоретичних рамок практики ерготерапії (frames of reference of occupational therapy), стратегій рефлексивної практики для планування, організації та реалізації процесу ерготерапії окремих осіб, груп, популяцій та спільнот.	Уміти вибрати оптимальні стратегії оцінювання, планування та реалізації процесу ерготерапії, включаючи формулювання цілей ерготерапії, розробку та коригування програми ерготерапії або складові індивідуальної програми реабілітації та оцінку результатів ерготерапії, надання рекомендацій стосовно продовження або завершення реабілітації.	Співпрацювати з пацієнтом/клієнтом для вибору оптимальних стратегій планування, реалізації та оцінки результатів ерготерапії, пояснювати процес та результати ерготерапії, подальші рекомендації пацієнтам/клієнтам, їх родинам, членам реабілітаційної команди, фахівцям інших професій сфери охорони здоров'я, освіти та соціального захисту.
СК 04	Здатність ефективно застосовувати науково-обґрунтовані підходи та методи планування і реалізації клієнтоорієнтованих та заняттєво-орієнтованих втручань з метою уможливлення заняттєвої активності, участі та заняттєвої справедливості стосовно окремих осіб, груп, популяцій та спільнот.	Знати основи психології, консультування, коучингу і менторства, сучасні науково-обґрунтовані підходи та методи планування і реалізації клієнто-орієнтованих та заняттєво-орієнтованих втручань з метою уможливлення заняттєвої активності та участі окремих осіб, груп, популяцій та спільнот на	Уміти застосовувати на практиці навички консультування, активного слухання, сократівського діалогу, коучингу, менторства при спілкуванні з пацієнтом/клієнтом, застосовувати методи підвищення мотивації та заняттєво-орієнтовані стратегії збереження та зміцнення психічного здоров'я для уможливлення заняттєвої активності, участі та заняттєвої справедливості стосовно окремих осіб, груп, популяцій та спільнот; демонструвати навички адвокації.	Критично аналізувати та відповідально використовувати найкращі докази для планування процесу ерготерапії у широких, спеціалізованих та нових сферах практичної діяльності у сфері охорони здоров'я, соціальної політики для вирішення складних потреб окремих осіб, груп, популяцій та спільнот, забезпечення заняттєвої активності окремих осіб, груп, популяцій та спільнот, його членами команд, професій фахівцями інших професій сфери охорони здоров'я, освіти, соціального захисту та іншими стейкхолдерами для визначення шляхів вирішення комплексних заняттєвих потреб окремих осіб, груп, популяцій та спільнот, заняттєвої активності окремих осіб, груп, популяцій та спільнот, його членами команд, професій фахівцями інших професій сфери охорони здоров'я, освіти, соціального захисту та іншими стейкхолдерами для визначення шляхів вирішення потреб окремих осіб, груп, популяцій та спільнот, заняттєвої активності окремих осіб, груп, популяцій та спільнот, його членами команд, професій фахівцями інших професій сфери охорони здоров'я, освіти та соціального захисту.

СК 07	<p>Здатність поглиблені знання та критичне розуміння наукового процесу, застосовувати етичні принципи, установлені та новітні дослідницькі методології та парадигми для систематичного збору, критичного оцінювання, звітування та інтеграції даних наукових досліджень у практичну діяльність.</p>	<p>Мати поглиблені знання та критичне розуміння наукового процесу, усвідомлення інтеграції даних наукових досліджень у практичну діяльність.</p>	<p>Уміти систематично проводити науковий пошук, критично оцінювати інформацію, аналізувати, інтерпретувати та інтегрувати наукові дані з цінностями та бажаннями пацієнта/клієнта та особливостями контексту практичної діяльності для обґрунтування рішень щодо організації процесу ерготерапії для окремих осіб, груп людей, організацій та популяцій</p>	<p>Проводити професійну та етичну комунікацію в науковому середовищі та академічному колі, співпрацювати з колегами, іншими членами реабілітаційної команди для розробки чи апробації нових теорій та методів ерготерапії, звітувати про результати наукових досліджень у сфері ерготерапії з урахуванням актуальних суспільних та професійних викликів, етичних стандартів.</p>	<p>Відповідальність за розробку напрямів досліджень, розробки чи апробації нових ерготерапевтичних підходів, методів, за достовірність даних клінічних досліджень, розповсюдження, трансляцію та інтеграцію наукових знань у різні контексти професійної практичної діяльності.</p>
СК 08	<p>Здатність застосовувати поглиблені знання і розуміння норм, процесів і навичок щодо супервізії асистентів ерготерапевта, професійної та міжпрофесійної співпраці на засадах національних регуляторних документів.</p>	<p>Мати поглиблені знання національних регуляторних документів, розуміння норм, процесів і навичок щодо супервізії асистентів ерготерапевта та студентів, міжпрофесійної компетентності ерготерапевта, сфери практичної діяльності фахівців інших спеціальностей, механізми скерування клієнтів/пацієнтів до фахівців інших спеціальностей та професій.</p>	<p>Уміти розподіляти і делегувати робочі завдання асистенту ерготерапевта у межах його професійної компетентності, здійснювати супервізію за професійною діяльністю асистентів ерготерапевта та студентів ерготерапії, володіти навичками командної взаємодії, оцінювати потребу та скерувати клієнтів/пацієнтів до фахівців інших спеціальностей та професій.</p>	<p>Демонструвати ефективне професійне та міжпрофесійне спілкування для обміну досвідом та формування спільних стратегій командної роботи, використання навичок емпатії та підтримки; співпрацювати з іншими фахівцями, представниками сфер охорони здоров'я, освіти, соціальної політики та соціального захисту.</p>	<p>Демонструвати відповідальність та повагу до меж професійної компетентності співпраці з іншими фахівцями, представниками сфери охорони здоров'я, освіти, соціальної політики та соціального захисту, громадськими організаціями людей з інвалідністю.</p>
СК 09	<p>Здатність застосовувати поглиблені знання та навички менеджменту, лідерства, фінансового планування та маркетингу для ефективної організації та оптимізації процесу надання реабілітаційної допомоги окремим особам, групам, популяціям та спільнотам.</p>	<p>Поглиблені знання менеджменту, лідерства, фінансового планування, маркетингу для генерування інноваційних підходів підприємницьких рішень до організації та</p>	<p>Уміти застосовувати у практичній діяльності навички менеджменту, лідерства, фінансового планування та маркетингу, генерувати інноваційні рішення для організації та оптимізації процесу реабілітації, уміти організовувати терапевтичний процес за допомогою засобів телереабілітації.</p>	<p>Демонструвати ефективне міжпрофесійне спілкування, техніки оптимізації командної взаємодії та співпрацю з іншими фахівцями, представниками сфери охорони здоров'я, освіти, соціальної політики та соціального захисту.</p>	<p>Брати відповідальність за організацію та оптимізацію процесу надання реабілітаційної допомоги у різних організаційних формах, в тому числі телереабілітації, окремим особам, групам,</p>

СК 10	Здатність вирішувати складні етичні дилеми на основі поглибленого розуміння законодавчих норм та правил професійної діяльності для вирішення зав'язаних проблем окремих осіб, груп, популяцій чи спільнот, пропагувати етичні стандарти та цінності ергогератів.	оптимізації процесу надання реабілітаційної допомоги, в тому числі телереабілітації, окремим особам, групам, популяціям чи спільнотам.	Уміли вирішувати складні етичні дилеми для вирішення зав'язаних проблем, окремих осіб, груп, популяцій чи спільнот, пропагувати етичні стандарти та цінності ергогератів.	Громадськими організаціями людей з інвалідністю для організації та оптимізації процесу надання реабілітаційної допомоги окремим особам, групам, популяціям чи спільнотам.	популяціям та спільнотам у спеціалізованих та нових сферах професійної діяльності у сфері охорони здоров'я, освіти, соціальної політики та соціального захисту.
СК 11	Здатність застосовувати високоспеціалізовані знання і навички професійного та академічного спілкування, для ефективної передачі інформації про ергогератів та результати ергогератив як у рамках міждисциплінарної взаємодії, так і у широкому національному та міжнародному контексті.	Демонструвати спеціалізовані знання щодо вимог, процесів, методів та технологій для професійної та міжпрофесійної усної та письмової комунікації, методів та стратегій ефективної передачі інформації про ергогератів та результати ергогератив.	Уміння ефективно передавати складну інформацію про ергогератів у різноманітних професійних міжпрофесійних контекстах.	Демонструвати вміння пояснювати сенс та внесок ергогератив та науки про заняття активність у загальне благополуччя та добробут суспільства.	Демонструвати ініціативу та відповідальність пропагувати цінності і філософію ергогератив, відстоювати інтереси професії у широкому національному та міжнародному контексті.
СК 12	Здатність ефективно та своєчасно документувати надання ергогеративних послуг, включаючи консультативні послуги, на різних етапах надання реабілітаційної допомоги як у закладах охорони здоров'я, так і в соціальній політиці та соціального захисту.	Знання національних вимог, процесів, кращих практик та сучасних підходів до документування, типових форм документації, загальноприйнятої термінології, електронних систем документації у різних сферах професійної діяльності.	Уміння ефективно і вчасно документувати результати ергогератив у різних сферах професійної діяльності, дотримуючись принципів конфіденційності і доброчесності.	Документувати ефективність ергогератив у спосіб, зрозумілий для пацієнтів/клієнтів ергогератив, у спілкуванні іншими фахівцями з реабілітації, представниками сфер охорони здоров'я, освіти, соціальної політики та соціального захисту.	Демонструвати автономність, доброчесність, конфіденційність та відповідальність у дотриманні національних та контекстуальних вимог щодо документування ергогеративних послуг у різних сферах

СКет 13	Здатність здійснювати критичну саморефлексію на високому рівні, вдосконалювати професійну ідентичність, визначати потреби і стратегії для поглиблення власних професійних знань з ерготерапії та її процесу на основі національних вимог до безперервного професійного розвитку та демонструвати самостійне, автономне навчання на національному та міжнародному рівнях.	Знання національних національних вимог до безперервного професійного розвитку, методів критичної саморефлексії, стратегій власних знань.	Уміння застосовувати методи критичної саморефлексії, встановлювати професійні цілі для поглиблення власних професійних знань, організовувати самостійне, автономне навчання на національному та міжнародному рівнях.	Ефективно комунікувати з колегами та керівництвом щодо власних потреб у професійному розвитку, обмінюватися досвідом стратегій організації автономного навчання на національному та міжнародному рівнях.	професійної діяльності ерготерапевта. Демонструвати відповідальність за розвиток і вдосконалення власної професійної ідентичності, професійних знань, умінь і навичок, ініціативність та добротність у автономному навчанні та веденні обліку виконання вимог до безперервного професійного розвитку.
СКЖ 14	Здатність надавати домедичну допомогу під час виникнення невідкладних станів.	Знати основні принципи надання першої допомоги, проведення найпростіших медичних заходів для порятунку життя і попередження можливих ускладнень.	Вміти надавати першу домедичну допомогу під час виникнення надзвичайної ситуації для збереження життя при різних невідкладних станах, проводити найважливіші рятувальні заходи.	У разі виникнення надзвичайної ситуації та/або невідкладного стану ефективно та спокійно комунікувати з пацієнтом/клієнтом та іншими особами з метою збереження життя, проведення рятувальних заходів та виклику медичної допомоги.	Демонструвати відповідальність за набуття і підтримання необхідних умінь для надання домедичної допомоги та збереження життя пацієнта/клієнта.

Базові компоненти оцінювання та контролю стану пацієнта/клієнта ерготерапевтом при порушеннях таких систем:

1. Серцево-судинна та дихальна системи.

а. Оцінювання симптомів та порушень з метою визначення їх впливу на заняттєву активність пацієнта/клієнта:

- біль
- зміни у диханні (задишка, ослаблене, жорстке, патологічне бронхіальне дихання)
- запаморочення
- приступ ядухи
- набряк
- порушення ритму і провідності серця, аритмія, тахікардія
- підвищення/зниження артеріального тиску
- надмірні зусилля під час виконання заняттєвої активності
- втома

Засоби та методи:

- опитування, бесіда
- спостереження
- функціональні тести
- пульсооксиметрія
- вимірювання артеріального тиску
- вимірювання частоти серцевих скорочень

б. Опитування з метою обґрунтування використання у програмі ерготерапії елементів заняттєвої активності, яка відповідає заняттєвим потребам та інтересам пацієнта/клієнта:

Засоби та методи:

- Бесіда, інтерв'ю
- Інструменти оцінки

в. Оцінювання елементів заняттєвої активності пацієнта/клієнта під час виконання програми ерготерапії з позиції:

- суб'єктивного ставлення пацієнта/клієнта до власного виконання елементів заняттєвої активності;
- рівня функціональної незалежності пацієнта/клієнта;

- якості та безпеки виконання елементів заняттєвої активності.

Засоби та методи:

- бесіда
- спостереження
- інструменти оцінки

2. Порушення діяльності опорно-рухового апарату

1. Оцінювання симптомів та порушень з метою визначення їх впливу на заняттєву активність пацієнта/клієнта:

- біль
- набряки
- порушення амплітуди руху
- зменшення м'язової сили, м'язова атрофія
- зменшення м'язової витривалості
- порушення функцій суглобів та кісток
- порушення рівноваги та координації
- порушення довільних рухових функцій

Засоби та методи:

- опитування, бесіда
- візуальна аналогова шкала болю
- огляд
- оцінювання рухливості суглобів
- визначення м'язової сили
- тести на визначення м'язової витривалості
- тести на рівновагу та координацію
- тести для оцінки довільних рухових функцій
- оцінювання стану кукси

2. Опитування з метою вибору і (обґрунтування) використання у програмі ерготерапії елементів заняттєвої активності, яка відповідає заняттєвим потребам та інтересам пацієнта/клієнта:

Засоби та методи:

- бесіда, інтерв'ю
- інструменти оцінки

3. Оцінювання елементів заняттєвої активності пацієнта/клієнта під час виконання програми ерготерапії з позиції:

- оцінювання рухливості суглобів
- визначення м'язової сили
- визначення рівня і локалізації чутливості
- тестування рефлексів
- визначення м'язового тону
- визначення м'язової витривалості
- оцінювання рівноваги та координації
- оцінювання довільних рухових функцій

2. Опитування з метою обґрунтування використання у програмі ерготерапії елементів заняттєвої активності, яка відповідає заняттєвим потребам та інтересам пацієнта/клієнта:

Засоби та методи:

- бесіда, інтерв'ю
- інструменти оцінки

3. Оцінювання елементів заняттєвої активності пацієнта/клієнта під час виконання програми ерготерапії з позиції:

- суб'єктивної оцінки пацієнта/клієнта
- рівня функціональної незалежності
- якості та безпеки виконання

Засоби та методи:

- бесіда
- спостереження
- інструменти оцінювання

Засоби та методи ерготерапевтичних втручань

1. Використання підготовчих методів і засобів:

- Використання преформованих фізичних чинників
 - тепло
 - холод
 - преформована електрична енергія
- Позиціонування
- Мобілізація суглобів
- Сенсорна стимуляція
- Методики фасилітації та інгібіції
- Вибір, налаштування та навчання користуванню допоміжними засобами реабілітації (в т.ч. ортезами та протезами)

2. Терапевтичні вправи і терапевтичні заняття з метою відновлення або розвитку функцій організму:

- функцій м'язів та суглобів (сили, витривалості, амплітуди руху, мобільності суглобів)
- функцій мимовільних рухових реакцій
- довільних рухових функцій (координацію великої та дрібної моторики, зорово-рухову, двосторонню координацію, праксис)
- моторики і координації органів ротової порожнини
- розумових функцій (специфічних та глобальних)
- сенсорних функцій (зорового сприйняття, вестибулярної, пропріоцептивної функції, сенсорної інтеграції)

3. Терапевтичні вправи і терапевтичні заняття з метою розвитку виконавчих умінь та навичок:

- рухових умінь та навичок (стабілізувати тулуб, дотягуватися, хапати, маніпулювати, піднімати, переміщувати предмети тощо)
- процесуальних умінь та навичок (ініціювати, підтримувати увагу, планувати та дотримуватися плану дії, організовувати, пристосовуватися тощо)
- умінь та навичок соціальної взаємодії (вступати в контакт, проявляти емоції, уточнювати, відповідати тощо)

4. Терапевтичне використання заняттєвої активності:

- Виконання компонентів заняттєвої активності (окремих занять, завдань та дій), визначених на основі заняттєвого аналізу.
- Модифікація та адаптація способів виконання заняттєвої активності (окремих занять, завдань та дій).
- Організація виконання заняттєвої активності у наступних сферах:
 - активність повсякденного життя (ADLs)
 - інструментальна активність повсякденного життя (IADLs)
 - відпочинок і сон
 - освіта

- робота
 - гра
 - дозвілля
 - соціальна участь
 - менеджмент здоров'я
5. Адаптація інструментів діяльності та середовища життєдіяльності пацієнта/клієнта.
 6. Навчання та консультування пацієнтів/клієнтів та членів їх родин.
 7. Проведення ерготерапевтичного втручання у групі.

Науково-педагогічний склад, який може забезпечити нормативний зміст підготовки здобувачів вищої освіти, сформульований у термінах результатів навчання

Результати навчання	Фахова підготовка викладачів
РН 01. Застосовувати передові знання та високий рівень критичного мислення щодо складних взаємозв'язків між людиною, її фізичним, психічним і соціальним здоров'ям, заняттєвою активністю та добробутом, сприяти популяризації здорового способу життя для окремих осіб, груп, популяцій і спільнот на засадах заняттєвої та соціальної справедливості.	Ерготерапія
РН 02. Здійснювати клієнтоорієнтоване оцінювання заняттєвих потреб окремих осіб, груп, популяцій і спільнот та визначати доцільність, інтенсивність та обсяг рекомендованих заходів ерготерапії.	Ерготерапія
РН 03. Оцінювати характер та ступінь впливу особистих факторів, структур і функцій організму, факторів фізичного, соціального, політичного, культурного та інституційного середовища та соціальних детермінант здоров'я на заняттєву активність та участь окремих осіб, груп, популяцій і спільнот.	Ерготерапія
РН 04. Ефективно застосовувати передові знання теорії ерготерапії, рефлексивне мислення та критичний аналіз моделей (occupational therapy models) та рамок практики ерготерапії (frames of reference of occupational therapy), заснованих на доказах, для вибору оптимальних стратегій оцінювання, планування, реалізації та оцінки результатів ерготерапії.	Ерготерапія
РН 05. Формулювати та документувати цілі і результати програми ерготерапії або складові індивідуальної програми реабілітації у співпраці з пацієнтом/клієнтом, пояснювати методи ерготерапевтичних втручань та вносити дані до електронних систем.	Ерготерапія
РН 06. Розробляти, проводити та коригувати програми ерготерапії або складові індивідуальної програми реабілітації на основі аналізу результатів ерготерапевтичного оцінювання та/або втручання у співпраці з пацієнтом/клієнтом та надавати рекомендації стосовно продовження або завершення реабілітації.	Ерготерапія
РН 07. Застосовувати науково-обґрунтовані підходи у виборі методів, стратегій та інструментів для реалізації заняттєво орієнтованих втручань з метою уможливлення заняттєвої активності, участі та заняттєвої справедливості стосовно окремих осіб, груп, популяцій та спільнот.	Ерготерапія
РН 08. Враховувати засади заняттєвої та соціальної справедливості для планування процесу ерготерапії у широких, спеціалізованих та нових сферах практичної діяльності з метою вирішення комплексних заняттєвих проблем окремих осіб, груп та популяцій.	Ерготерапія
РН 09. Оцінювати та обґрунтовувати потребу, призначати, налаштовувати, проектувати, виготовляти та модифікувати допоміжні засоби реабілітації, включаючи ортези, для покращення заняттєвої участі у сферах самообслуговування, продуктивності (роботи чи навчання), дозвілля (гри), функціональної мобільності, користування громадським транспортом та водіння автомобіля.	Ерготерапія, фізична реабілітація/терапія

PH 10. Навчати безпечному та ефективному користуванню допоміжними засобами реабілітації, включаючи ортези та протези для покращення для покращення зайнятої участі у сферах самообслуговування, продуктивності (роботи чи навчання), дозвілля (гри), функціональної мобільності, користування громадським транспортом та водіння автомобіля.	Ерготерапія, фізична реабілітація/терапія
PH 11. Оцінювати та адаптовувати фактори середовища, створювати безпечне і доступне середовище проживання, навчання та праці окремих осіб, груп людей, організацій та популяцій на засадах ергономічного та універсального дизайну з метою покращення зайнятої участі та збільшення функціональної незалежності окремих осіб, груп людей, організацій та популяцій.	Ерготерапія
PH 12. Застосовувати у практичній діяльності інформацію з наукових джерел, інтегруючи її з цінностями та бажаннями клієнта та особливостями контексту практичної діяльності, для обґрунтування рішень щодо організації процесу ерготерапії для окремих осіб, груп людей, організацій та популяцій.	Ерготерапія, фізична реабілітація/терапія
PH 13. Застосовувати усталені та новітні дослідницькі методи для планування, проведення аналізу та звітування про результати наукових досліджень у сфері ерготерапії з урахуванням актуальних суспільних та професійних викликів, етичних стандартів, відповідальності за розповсюдження та трансляцію наукових знань у різних контекстах професійної практичної діяльності.	Ерготерапія, фізична реабілітація/терапія
PH 14. Здатність демонструвати поглиблені знання і розуміння норм, процесів і навичок щодо супервізії асистентів ерготерапевта та ерготерапевтів, професійної та міжпрофесійної співпраці на засадах національних регуляторних документів.	Ерготерапія, фізична реабілітація/терапія
PH 15. Виконувати обов'язки супервізора асистентів ерготерапевта та ерготерапевтів у практичній діяльності на засадах національних регуляторних документів.	Ерготерапія, фізична реабілітація/терапія
PH 16. Знати межі професійної компетентності ерготерапевта, сфери практичної діяльності фахівців інших спеціальностей, оцінювати потребу та знати механізми скерування клієнтів/пацієнтів до фахівців інших спеціальностей.	Ерготерапія, фізична реабілітація/терапія, медицина, право
PH 17. Визначати, аналізувати та оцінювати вплив контекстуальних чинників, регуляторних документів, соціоекономічних, політичних, географічних та демографічних факторів, динаміки міжособистісної командної взаємодії на процес надання реабілітаційних послуг.	Ерготерапія, фізична реабілітація/терапія, менеджмент
PH 18. Застосовувати поглиблені знання та навички менеджменту, лідерства, стратегічного планування та маркетингу для генерування інноваційних підходів та підприємницьких рішень до організації та оптимізації процесу надання реабілітаційної допомоги окремим особам, групам, популяціям чи спільнотам.	Ерготерапія, фізична реабілітація/терапія, менеджмент, маркетинг
PH 19. Демонструвати поглиблене розуміння законодавчих норм та правил професійної діяльності, реабілітаційних маршрутів для вирішення зайнятих проблем окремих осіб, груп чи популяцій.	Ерготерапія, фізична реабілітація/терапія, медицина, право
PH 20. Демонструвати готовність брати на себе відповідальність за визначення та ефективно вирішення складних етичних дилем, демонструвати доброчесність і відповідальність, сприяти створенню антикорупційного середовища, пропагувати стандарти доброчесності, ухвалювати рішення та діяти, дотримуючись принципу неприпустимості корупції, відстоювати етичні стандарти та цінності ерготерапії.	Ерготерапія, фізична реабілітація/терапія

PH 21. Здатність пропагувати цінності та філософію ерготерапії, відстоювати інтереси професії, передавати інформацію стосовно процесу ерготерапії, пояснювати сенс та внесок ерготерапії та науки про заняттєву активність в загальне благополуччя та добробут суспільства.	Ерготерапія, фізична реабілітація/терапія
PH 22. Ефективно і вчасно документувати процес і результати різних форм ерготерапевтичних послуг, включаючи консультативні послуги у різних сферах професійної діяльності ерготерапевта та у спосіб, зрозумілий для клієнтів/пацієнтів, представників сфер охорони здоров'я, освіти, соціальної політики, соціального захисту та інших стейкхолдерів.	Ерготерапія, фізична реабілітація/терапія
PH 23. Здатність безперервно вдосконалювати високий професійний рівень для поглиблення власних знань ерготерапії та її процесу на основі національних вимог до безперервного професійного розвитку та демонструвати самостійне, автономне навчання на національному та міжнародному рівнях.	Ерготерапія, фізична реабілітація/терапія
PH 24. Надавати домедичну допомогу при невідкладних станах, демонструвати знання методів та засобів збереження життя.	Медицина, ерготерапія, фізична реабілітація/терапія

Додаток 5

Мінімально необхідне матеріально-технічне забезпечення освітнього процесу на першому (бакалаврському) рівні вищої освіти з

1. Допоміжні засоби реабілітації:

- для мобільності: крісла колісні, палиці, милиці, ходунки, вертикалізатори тощо, різного типу і розміру відповідно з розподілом для дорослих та дітей;
- для заняттєвої активності та участі: обладнання, матеріали та засоби для прийому їжі, годування та приготування їжі, особистої гігієни, одягання та роздягання, користування туалетом, прийому медикаментів, тощо; згущувачі рідин; асистивні технології для пацієнтів/клієнтів з когнітивними порушеннями, засоби альтернативної та допоміжної комунікації (комунікативні дошки з картками PEGs, книги, пристрої), відповідно з розподілом для дорослих та дітей.

Набори базових інструментів для налаштування допоміжних засобів реабілітації.

2. Обладнання для терапії сенсорних та рухових функцій верхньої кінцівки: комплекти обтяжувачів на руки різної ваги, комплекти кілець, конусів, прищіпок, терапевтичний пластилін, еспандери, гантелі, терапевтичні стрічки, настінне дзеркало та/або мобільне дзеркало на кільцатках, ігрові матеріали для дітей, тощо. Ортези, бандажі, слінги, матеріал та обладнання для отрезування, засоби для позиціонування різних форм та розмірів.

3. Мінімальне обладнання для проведення первинного, етапних, заключного ерготерапевтичного оцінювання:

- динамометри; пульсоксиметри; пінчметри; пульсометри; каліпери; тонометр та/або тонометр педіатричний з манжетками для дітей різного віку
- гоніометри різних форм та розмірів; вимірювальні сантиметрові стрічки – з розрахунку один примірник на 2-3 студентів в групі;
- 10-метрова вимірювальна стрічка; ваги; ростомір – один примірник;

- стандартизовані тести та нестандартизовані набори для проведення ерготерапевтичного оцінювання.

4. Рекомендації щодо приміщення: рекомендованою є наявність побудованої за принципами універсального дизайну кухні, туалетної та ванної кімнат, наявність меблів та матеріалів, що симулюють облаштування житлового помешкання для відновлення участі в активностях повсякденного життя. Будівля, що відповідає вимогам ДБН В.2.2-40:2018 «Інклюзивність будівель і споруд».

Рекомендації до проведення практики за професійним спрямуванням на другому (магістерському) рівні вищої освіти

Проведення практики за професійним спрямуванням є результатом взаємодії між студентом, супервізором та координатором практики від закладу вищої освіти. Супервізія є процесом нагляду за виконанням студентом частин або цілого процесу надання послуг ерготерапії на базі практики, де супервізор відповідає за якість роботи студента та за безпеку пацієнта/клієнта, що отримує послуги ерготерапії. Базою практики є заклад, установа, організація, яка надає різноманітні ерготерапевтичні послуги пацієнтам/ клієнтам, має у своєму штатному складі ерготерапевтів, які можуть бути супервізорами практики, і яка заключила договір про співпрацю із закладом вищої освіти (ЗВО). Місця проведення практики за професійним спрямуванням повинні бути максимально різноманітними і охоплювати заклади охорони здоров'я, освіти та соціального захисту.

Кожен заклад вищої освіти повинен забезпечити кадрову одиницю – координатор практики. Ця особа є ерготерапевтом, відповідальним за компонент практики за професійним спрямуванням академічної програми.

Роль координатора практики передбачає:

1. Організацію та забезпечення практики згідно законодавчих, етичних та практичних професійних настанов;
2. Налагодження та підтримку комунікації з уповноваженою особою від бази практики впродовж практики;
3. Укладання договору про співпрацю між ЗВО та базами практики;
4. Встановлення цілей практики та її прогнозованих результатів на базі практики;
5. Надання настанов супервізорам практики щодо очікуваного рівня засвоєння результатів практики студентів;
6. Комунікацію зі студентами щодо встановлення та досягнення очікуваного рівня засвоєння результатів практики;
7. Комунікацію з супервізорами щодо виконання академічної програми та досягнення очікуваних результатів практики;
8. Підготовку документації та контроль за її веденням;
9. Оцінювання загальних результатів практики;
10. Вирішення конфліктних ситуацій під час практики.

Між ЗВО та базою практики укладається офіційний договір про співпрацю, який визначає обов'язки сторін.

Відповідальність супервізора практики передбачає:

1. Науково-методичне та організаційне забезпечення практики;
2. Знання законодавчих, етичних та практичних професійних настанов;
3. Планування діяльності студента під час практики;
4. Забезпечення супервізії відповідно до рівня очікуваних та досягнутих результатів практики;
5. Оцінювання успішності студента;

6. Виконання ролі професійної моделі для наслідування студентом упродовж навчальної практики.

Всесвітньою Федерацією Ерготерапевтів (World Federation of Occupational Therapists) рекомендовано мінімум 1000 годин практики за професійним спрямуванням, протягом якої студент вчиться здійснювати весь процес ерготерапії, або частину цього процесу. Практика відрізняється своїми завданнями, тривалістю та складністю. Практика за професійним спрямуванням може бути розділена на два рівні:

- **Практика I рівня** передбачає ознайомлення студентів з практичною професійною діяльністю ерготерапевта, спостереження, застосування теоретичних знань на практиці та розвиток розуміння потреб клієнтів.

- **Практика II рівня**, метою якої є формування глибокого практичного досвіду надання послуг ерготерапії пацієнтам/клієнтам, формування компетентностей ерготерапевта базового рівня з фокусом на заняттєво-орієнтовану терапію та розвиток навичок управління ерготерапевтичними послугами; практика II рівня повинна охоплювати різноманітні стани здоров'я, що впливають на різні аспекти структури і функції тіла, і викликають різні обмеження заняттєвої участі людини; практика II рівня також може включати в себе нові послуги і такі, що лише починають розвиватися: з безробітними, безхатченками, відчуженими, внутрішньо переміщеними особами або соціально маргіналізованими людьми; співпрацю з організаціями, у яких ще немає досвіду надання ерготерапевтичних послуг або такими, які потребують вдосконалення процесу надання ерготерапевтичних послуг.

Обсяг і частота супервізії повинна поступово збільшуватися від безпосередньої супервізії на місці проведення практики до незалежної практичної діяльності.

Існують різні моделі супервізії практики з ерготерапії, які можна використовувати залежно від характеру та місця проведення практики, навчальних потреб студентів та можливостей закладу. Найбільш поширеними моделями супервізії є наступні:

- 1: 1 – традиційна модель співвідношення: 1 супервізор для 1 студента;
- 1: 2 – 1 супервізор для 2 студентів;
- 2: 1 – 2 супервізори для 1 студента;

Для практики за професійним спрямуванням також можуть застосовуватися наступні моделі супервізії:

- **Групова супервізія** – із групою студентів з 2-6 осіб працює один або декілька супервізорів; студенти працюють із пацієнтами/клієнтами як самостійно, так і у групі, обмінюючись ідеями та досвідом.

- **Інноваційна практика** – застосовується у закладах, в яких ерготерапевтичні послуги недоступні або не розвинуті у даний момент; пряма (безпосередня) супервізія надається працівником закладу, який може бути представником суміжної професії (фізичним терапевтом, соціальним працівником, психотерапевтом); непряма (дистанційна) супервізія надається ерготерапевтом, який може бути викладачем університету; завданнями студентів є оцінка можливостей започаткування ерготерапевтичних послуг в даному закладі та їх розвиток.

● Проектно-орієнтована практика – метою практики є створення одним або групою студентів проекту з покращення ефективності надання ерготерапевтичних послуг, оцінки існуючих чи підвищення результативності нових послуг; пряма супервізія надається працівником закладу, непряма - викладачем університету.

Супервізором практики за професійним спрямуванням повинен бути ерготерапевт. У випадку відсутності ерготерапевта та ерготерапевтичних послуг у місці проведення практики супервізором може бути викладач закладу вищої освіти, який є ерготерапевтом.

Супервізори практики I рівня повинні:

1. Ознайомити студентів із організацією надання ерготерапевтичних послуг у закладі, зокрема із внутрішніми правилами, процедурами, графіком роботи.
2. Забезпечити структуровану супервізію та підтримку студентам.
3. Надати студенту можливості для спостереження у практичних умовах та практикування частин ерготерапевтичного процесу з клієнтами/ пацієнтами.
4. Надавати постійний усний та письмовий зворотний зв'язок щодо прогресу, проблем, навичок, які потребують вдосконалення.
5. Демонструвати професійну поведінку, дотримання етичних норм та ефективну комунікацію.
6. Підтвердити відвідування студентом практичної бази у формі, визначеній закладом вищої освіти.
7. Заповнити форму оцінки успішності студентів після завершення навчальної практики.
8. Співпрацювати з координатором практики від закладу вищої освіти.

Під час практики I рівня від студентів очікується:

1. Визначення різноманітних ролей і функцій ерготерапевта у різних умовах і місцях проведення навчальної практики.
2. Розуміння, дотримання та порівняння ролей, функцій і взаємозв'язку ерготерапевта та асистента ерготерапевта.
3. Демонстрація професійної поведінки з дотриманням етичних норм та вимог регуляторних документів.
4. Демонстрація відповідальності і поваги до безпеки, віку, статі, стану здоров'я, культурної різноманітності, конфіденційності клієнта та психосоціальних факторів, що впливають на роботу.
5. Встановлення змістовних, професійних, терапевтичних взаємин з клієнтами і конструктивних робочих відносин з фахівцями.
6. Використання клієнто-орієнтованого та заняттєво-орієнтованого підходу у процесі скринінгу, оцінювання та планування ерготерапевтичного втручання.
7. Використання різноманітних форм збору інформації, включаючи структуроване та неструктуроване інтерв'ю, стандартизовані та нестандартизовані методи та інструменти скринінгу і оцінювання.
8. Здійснення оцінки впливу стану здоров'я пацієнта/ клієнта на виконання ним заняттєвої активності, формування цілей і завдань, що відповідають конкретній практичній ситуації.
9. Своєчасне звернення за допомогою та конструктивне реагування на зворотній зв'язок супервізора.

10. Демонстрація чіткої та лаконічної усної і письмової комунікації і ведення документації.

Супервізори практики II рівня повинні:

1. Ознайомити студентів із організацією надання ерготерапевтичних послуг у закладі, зокрема із внутрішніми правилами, процедурами, графіком роботи.
2. Забезпечити структуровану та належну супервізію та підтримку студентам, зменшуючи рівень супервізії при результативному опануванні студентами необхідних навичок.
3. Забезпечити та підтримувати середовище, яке спонукає студентів до перенесення знань, отриманих у закладі вищої освіти до умов проходження практики.
4. Надати студенту можливості для практикування ерготерапевтичного процесу з клієнтами/ пацієнтами.
5. Надавати постійний зворотний зв'язок студентам щодо прогресу, проблем, навичок, які потребують вдосконалення; щотижня обговорювати зі студентами рівень засвоєння результатів навчальної практики.
6. Демонструвати професійну поведінку, дотримання етичних норм та ефективну комунікацію.
7. Підтвердити відвідування студентом практичної бази у формі, визначеній закладом вищої освіти.
8. Заповнити форму оцінки успішності студентів після завершення навчальної практики.
9. Співпрацювати з координатором навчальної практики закладу вищої освіти.

Під час навчальної практики II рівня від студентів очікується:

1. Демонстрування професійного мислення ерготерапевта і рефлексивної практики.
2. Аналізування, синтезування і застосування моделей виконання заняттєвої активності через терапевтичний процес; пояснення пацієнтам/ клієнтам як виконання специфічної заняттєвої активності впливає на досягнення цілей.
3. Розуміння та пояснення різноманітних ролей та функцій ерготерапевта у різних умовах і місцях проведення навчальної практики.
4. Дотримання розмежування ролей і функцій ерготерапевта та асистента ерготерапевта і організація роботи асистентів.
5. Демонстрація вміння встановлювати змістовні, професійні, терапевтичні взаємини з пацієнтами/ клієнтами і конструктивні робочі відносини з фахівцями.
6. Демонстрація вміння обирати, застосовувати та аналізувати результати відповідних методів та інструментів скринінгу і оцінювання, що відповідають конкретній практичній ситуації.
7. Застосовування професійного мислення та гнучкості у використанні науково-обґрунтованих втручань.
8. Демонстрація здатності провадити втручання, використовуючи клієнто-орієнтований та заняттєво-спрямований підхід.
9. Демонстрація здатності оцінювати результати втручань, визначати потребу у продовженні надання ерготерапевтичних послуг або їх припинення.

10. Демонстрація чіткої та лаконічної усної і письмової комунікації з пацієнтом/ клієнтом, членами родини, колегами та іншими фахівцями.

11. Документування процесу надання ерготерапевтичних послуг відповідно до національних та місцевих правил і процедур.

12. Демонстрація професіоналізму і обґрунтованості звернення за допомогою, реагування на зворотній зв'язок супервізора та вирішення конфліктних і позаштатних ситуацій.

13. Демонстрація професійної поведінки з дотриманням етичних норм та вимог національних і місцевих регуляторних документів, ефективного управління часом.

14. Демонстрація відповідальності і поваги до безпеки, віку, статі, стану здоров'я, культурної різноманітності, конфіденційності пацієнта/ клієнта та психосоціальних факторів, що впливають на роботу.

Зарахування практики передбачає оцінювання студентів на основі рівня засвоєння визначених умінь і навичок, поданих у Додатку 7 та однієї або декількох із наступних видів робіт:

- ведення студентом щоденника практики
- ведення студентом журналу рефлексії
- виконання завдань, які надаються супервізором практики та/або координатором практики від ЗВО
- презентування студентом результатів практики у вигляді доповідей, презентацій, проєктів тощо.

**Оцінювання навчальної практики на другому (магістерському) рівні
вищої освіти**

Складові оцінювання практики за професійним спрямуванням

1	Базові вимоги до практичної діяльності:	Оцінка
	а. дотримання етичних норм практичної діяльності, вимог національних та місцевих регуляторних документів;	
	б. безпечне використання реабілітаційного обладнання, дотримання правил безпеки та своєчасне повідомлення керівників про екстренні ситуації;	
	с. забезпечення власної безпеки та безпеки інших під час навчальної практики шляхом передбачення потенційно небезпечних ситуацій і вживання заходів щодо їх запобігання.	
2	Основні принципи ерготерапії:	
	а. чітко, впевнено та точно пояснювати цінності, переконання та особливу філософію ерготерапії клієнтам, їх родинам, членам реабілітаційної команди та іншим стейкхолдерам;	
	б. чітко, впевнено та точно пояснювати цінність заняттєвої активності як методу і бажаного результату ерготерапії клієнтам, їх родинам, членам реабілітаційної команди та іншим стейкхолдерам;	
	с. чітко, впевнено та точно пояснювати роль практикуючих фахівців ерготерапії клієнтам, їх родинам, членам реабілітаційної команди та іншим стейкхолдерам.	
3	Скринінг та оцінювання:	
	а. пояснювати доцільність та процес оцінювання на основі інформації про клієнта ерготерапії, контекстів, теорій, рамок практики та/ або моделей практики;	
	б. збирати з відповідних джерел важливу та необхідну інформацію про фактори, які сприяють та перешкоджають виконанню заняттєвої активності шляхом процесу оцінювання;	
	с. вибирати відповідні інструменти скринінгу та оцінювання на основі цілісного підходу до оцінювання різних факторів клієнта на основі біопсихосоціальної моделі реабілітації;	
	д. формувати заняттєвий профіль та оцінювати виконання клієнтом заняттєвої активності через інтерв'ю та інші відповідні методи оцінювання;	
	е. оцінювати та аналізувати фактори клієнта ерготерапії та контексти, які допомагають або перешкоджають виконанню заняттєвої активності;	

	f. правильно та ефективно застосовувати стандартизовані та нестандартизовані інструменти оцінювання та опитування для отримання валідних та надійних результатів;	
	g. змінювати та адаптовувати процедури проведення оцінювання відповідно до змінних факторів клієнта, контекстів та середовища життєдіяльності	
	h. інтерпретувати результати оцінювання для визначення сильних та слабких сторін у виконанні клієнтом заняттєвої активності;	
	i. чітко, точно і лаконічно синтезувати та документувати результати процесу оцінювання, використовуючи методичні формати запису виконання пацієнтом/клієнтом заняттєвої активності.	
4	Втручання:	
	a. чітко та логічно обґрунтовувати процес втручання на основі результатів оцінювання результатів оцінювання, контекстів, теорій, рамок практик, моделей практики, науково-доказової бази та професійного мислення;	
	b. формувати відповідний клієнто-орієнтований план втручань на основі результатів оцінювання, контекстів, теорій, рамок практики та/ або моделей практики;	
	c. використовувати науково-обґрунтований підхід і відповідні ресурси для прийняття рішень щодо втручання;	
	d. обирати пацієнто/клієнто-орієнтовані та заняттєво-орієнтовані втручання, які мотивують створюють відповідний виклик для пацієнта/клієнта щодо встановлених цілей;	
	e. планувати клієнто-орієнтовані та заняттєво-орієнтовані втручання;	
	f. обирати та, за потреби, модифікувати підхід до втручань для досягнення встановлених цілей;	
	g. модифікувати завдання та/або середовище для оптимізації виконання клієнтом заняттєвої активності;	
	h. коригувати план втручання і визначати необхідність до продовження чи завершення надання послуг на основі стану клієнта;	
	i. документувати суб'єктивне сприйняття клієнтом результативності ерготерапевтичних втручань.	
5	Менеджмент ерготерапевтичних послуг:	
	a. демонструвати у практичній діяльності здатність співпрацювати з іншими членами реабілітаційної команди, залучати членів родини до процесу реабілітації;	
	b. демонструвати знання національних, регіональних і приватних систем та правил оплати ерготерапевтичних послуг;	
	c. демонструвати у практичній діяльності або дискусії знання та розуміння форми організації закладу;	

	d. відповідати стандартам продуктивності праці чи об'єму роботи, який очікується від студента.	
6	Спілкування та професійна поведінка:	
	a. чітко та ефективно спілкуватися у вербальний та невербальний спосіб;	
	b. чітко та точно вести документацію;	
	c. співпрацювати з супервізором навчальної практики для отримання максимальної користі від досвіду навчальної практики;	
	d. брати на себе відповідальність за опанування нових професійних умінь і навичок шляхом пошуку можливостей для навчання та взаємодії з супервізорами навчальної практики та іншими;	
	e. конструктивно та своєчасно відповідати на зворотній зв'язок;	
	f. демонструвати послідовну та прийнятну робочу поведінку;	
	g. демонструвати ефективний менеджмент часу;	
	h. ефективно формувати терапевтичні стосунки з пацієнто/клієнтом та його родиною через терапевтичне використання особи терапевта та коригувати підхід відповідно до потреб клієнтів та інших стейкхолдерів;	
	i. демонструвати повагу до факторів різноманітності інших осіб.	

Шкала оцінювання практики:

4 – зразкове виконання – студент *послідовно та постійно* демонструє рівень компетентності, який відповідає очікуванням та вимогам до студента щодо конкретних навичок на даному рівні навчальної практики; демонструє значну широту та глибину у розумінні та/ або вмілому застосуванні фундаментальних знань та навичок.

3 – добре виконання – студент демонструє рівень компетентності, який відповідає очікуванням та вимогам до студента щодо конкретних навичок на даному рівні навчальної практики; демонструє належне розуміння та/ або застосування фундаментальних знань і навичок.

2 – задовільне виконання – студент демонструє обмежену компетентність у конкретних навичках (не завжди відповідає очікуванням та вимогам до студента щодо конкретних навичок на даному рівні навчальної практики); демонструє обмежене розуміння та/ або застосування фундаментальних знань і навичок (демонструє деякі прогалини та/або неточності).

1 – незадовільне виконання – студент не здатен продемонструвати рівень компетентності у конкретних навичках, який відповідає очікуванням до студента даного рівня практики діє неналежним чином; демонструє неадекватне розуміння та/ або застосування фундаментальних знань і навичок (демонструє значні прогалини та/або неточності).

Примітка: оцінка 1 – незадовільне виконання – на будь-яку із складових оцінювання не дозволяє зарахувати навчальну практику.

Складові оцінювання практики за професійним спрямуванням написані на основі рекомендацій до оцінювання навчальної практики від Американської Асоціації Ерготерапевтів:
<https://www.aota.org/-/media/corporate/files/educationcareers/fieldwork/fieldwork-performance-evaluation-occupational-therapy-assistant-student.pdf>

Глосарій термінів, які використовуються у стандарті вищої освіти України другого (магістерського) рівня вищої освіти за спеціальністю 227 Терапія та реабілітація, спеціалізація 227.02 Ерготерапія

Аналіз виконання занять - компонент ерготерапевтичного оцінювання, який визначає сильні і слабкі сторони клієнта, проблеми або потенційні проблеми, безпеку та якість виконання певного повсякденного заняття. Для здійснення аналізу виконання занять використовуються спеціальні інструменти оцінювання з метою спостереження, вимірювання, та отримання детальної інформації про фактори, які сприяють або заважають виконувати певне заняття. У процесі аналізу виконання занять також визначаються очікувані результати.

Заняттєва активність – цілеспрямована, тривала, регулярна, багатокomпонентна, бажана або очікувана діяльність (активність повсякденного життя, інструментальна активність повсякденного життя, продуктивна діяльність, гра, освіта, відпочинок і сон, дозвілля, менеджмент здоров'я, соціальна участь), яка надає життю людини зміст і мету, є обов'язковою чи такою, яка приносить задоволення та відчуття досягнення.

Заняттєва справедливість – право кожної людини мати можливість задовольнити основні заняттєві потреби та мати рівні можливості досягти потенціалу у різноманітних та значущих для неї заняттях.

Заняттєва участь – виконання заняттєвої активності, що здійснюється за результатами безпосереднього особистісного вибору особою на основі мотивації та значущості активності для особи у сприятливому (безбар'єрному) середовищі.

Заняттєві потреби – потреби щодо 1) вибору заняттєвої активності (саме вибір, не обирання - це голосування), 2) заняттєвої участі, 2) досягнення заняттєвого балансу як рівноваги між різними заняттями у власному житті, 4) залучення до особисто значущої заняттєвої активності.

Заняттєві права – право всіх людей займатися значущою заняттєвою активністю, яка сприяє їх власному добробуту та добробуту їх громад.

Заняттєвий профіль – стислий виклад заняттєвої історії клієнта (особи, групи осіб або популяцій), досвіду, виконавчих моделей повсякденного життя, інтересів, цінностей, потреб і відповідних контекстів.

Заняттєво-орієнтована (заняттєво-спрямована) практика/ втручання – термін, який стосується практичної діяльності ерготерапевта в цілому і ґрунтується на 1) розумінні людей як заняттєвих істот, 2) усвідомленні впливу заняттєвих викликів/ проблем на життя людей, та 3) розумінні сили заняттєвої активності як основного терапевтичного агента змін.

Інструменти оцінювання - спеціально створені або організовані методи оцінки виконання занять, які використовуються під час оцінювання.

Клієнтоцентрична (клієнтоорієнтована) практика – підхід до надання ерготерапевтичних послуг, який базується на філософії поваги та партнерства з особами, які отримують послуги; клієнтоорієнтована практика визнає автономію людей, необхідність автономного вибору клієнта при прийнятті рішень щодо визначення заняттєвих потреб, орієнтованість на сильні сторони клієнта, переваги партнерства клієнт-терапевт, а також необхідність забезпечити доступність послуг і їх відповідність контексту життєдіяльності клієнта.

Контекстуальні чинники (контекст) – різноманітність взаємопов'язаних якості та умов клієнта (культурних, фізичних, соціальних, духовних, часових та віртуальних), що стосуються як безпосередньо клієнта так і його середовища та впливають на виконання заняттєвої активності.

Концептуальні моделі практики ерготерапії – заняттєво-спрямовані теоретичні концепції, розроблені для пояснення процесу та практики ерготерапії.

Наука про заняттєву активність - базова наука, яка займається вивченням заняттєвої активності та життя людини, особливо стосовно здоров'я, добробуту та соціальної участі.

Процес ерготерапії - спосіб організації процесу надання послуг клієнтам ерготерапії, включає ключові компоненти, 1) оцінювання, 2) втручання та 3) визначення/ вимірювання результатів втручання із окресленням наступних кроків (завершення втручання та виписки або внесення змін до плану втручання та продовження послуг ерготерапії. Процес ерготерапії є динамічним та циклічним, відбувається у співпраці з клієнтом у межах сфер компетентності ерготерапевтів. До інших компонентів процесу ерготерапії також відносяться: скерування/ направлення, скринінг, формування рекомендацій та ін.

Рамки практики ерготерапії – 1) теоретичні або концептуальні підходи і методи, розроблені за межами професії, але які використовуються в рамках практичної діяльності ерготерапії; 2) теорії, підходи і методи оцінювання та втручання, розроблені стосовно окремого домену функціонування та використовуються у ерготерапії як настанови у виборі підходу до вирішення проблеми порушень, які створюють проблеми для виконання занять.

Джерело: Короткий термінологічний словник ерготерапії доступний за посиланням <https://ergo-ukraine.com.ua/resources/korotkij-terminologichnij-slovník-ergoterapiyi>

Професійне мислення ерготерапевта для другого (магістерського) рівня вищої освіти

Професійна діяльність ерготерапевта як фахівця магістерського рівня передбачає відповідальність за усі складові процесу ерготерапії: від обстеження до складання плану втручання, його втілення, переоцінки та коригування відповідно до індивідуальних цілей клієнта та динамічних умов середовища. При цьому, асистент ерготерапевта може виконувати окремі компоненти обстеження та втручання під керівництвом ерготерапевта. У виборі методів, засобів та матеріалів для оцінювання та втручання, а також прийнятті рішень стосовно продовження ерготерапії, скерування до інших фахівців та інших рекомендацій, ерготерапевти послуговуються унікальним професійним (клінічним) мисленням, яке має низку складових. Професійне мислення ерготерапевта формується під впливом різних наук як медико-біологічного так і соціально-психологічного спрямування та має наступні складові:

1) Наукове мислення полягає у використанні інформації про стан здоров'я, об'єктивні дані обстеження та відповідну науково-доказову базу для прийняття клінічних рішень.

2) Діагностичне мислення синтезує об'єктивну інформацію стосовно стану здоров'я та інших наукових даних з суб'єктивною інформацією від клієнта для аналізу причин порушення заняттєвої участі та потреби у послугах ерготерапевта.

3) Процедурне мислення допомагає ерготерапевту знаходити оптимальні та відповідні методи оцінювання та втручання, які ґрунтуються як на об'єктивних так і суб'єктивних даних.

4) Наративне мислення скеровує ерготерапевта до розуміння особливих обставин клієнта крізь призму особистої історії клієнта стосовно впливу стану здоров'я чи порушення функціонування на його життя.

5) Прагматичне мислення скеровує практичні кроки ерготерапевта і відображає поточні реалії та можливості середовища надання послуг, враховуючи оплату за послуги, особливості розкладу, доступність обладнання, навички та рівень кваліфікації фахівця.

6) Етичне мислення допомагає ерготерапевту у вирішенні етичних дилем, пошуку альтернативних рішень, які враховують ризики на користь клієнта.

7) Інтерактивне мислення є невід'ємною частиною професійного мислення ерготерапевта, оскільки сприяє побудові позитивних стосунків з клієнтом та створює передумови для спільного визначення проблем та пошуку рішень.

Освітні програми рівня магістра повинні розвивати усі складові клінічного/професійного мислення ерготерапевта. Для цього у дисциплінах

освітньої програми варто застосовувати усі можливі форми організації та методи навчання, наприклад:

- лекції;
- практичні заняття;
- семінарські заняття з використанням симуляцій, аналізу клінічних випадків, організацією дискусійних груп, в тому числі з участю студентів та викладачів суміжних професій;
- самостійна робота для опрацювання інформації з книжок, статей, лекцій тощо;
- втілення проблемно-орієнтованих індивідуальних та групових проектів;
- участь у науково-практичних конференціях; науково-дослідна робота;
- ведення щоденників для рефлексії;
- створення наративів (особистих історій пацієнтів/клієнтів);
- долучення до професійних соціальних мереж та використання інших креативних методів навчання
- практика за професійним спрямуванням різних рівнів

Використані джерела:

Willard, H.S., & Schell, B.A.B. (2014). Willard & Spackman's occupational therapy. Philadelphia: Wolters Kluwer Health/Lippincott Williams & Wilkins.

Пояснювальна записка для спеціалізації 227.03 Терапія мови і мовлення

Стандарт вищої освіти містить вимоги до освітніх програм підготовки магістрів за спеціальністю 227 Терапія та реабілітація, спеціалізації 227.03 Терапія мови і мовлення стосовно:

- обсягу кредитів ЄКТС для здобуття освітнього ступеня «магістр» зі спеціальності 227 Терапія та реабілітація, спеціалізації 227.03 Терапія мови і мовлення;
- рівня освіти осіб, які можуть розпочати навчання за відповідною освітньою програмою;
- переліку обов'язкових компетентностей випускника;
- нормативного змісту підготовки здобувачів вищої освіти, сформульованого у термінах результатів навчання;
- форм атестації здобувачів вищої освіти;

Вимоги до компетентності та результати навчання узгоджені між собою та відповідають дескрипторам Національної рамки кваліфікацій.

Таблиця 1 демонструє відповідність визначених Стандартом компетентностей та дескрипторів НРК, а таблиця 2 – відповідність результатів навчання та компетентностей.

Заклад вищої освіти самостійно визначає перелік дисциплін, практик та інших видів навчальної діяльності, необхідний для набуття визначених Стандартом компетентностей та результатів навчання. Наведений в Стандарті перелік компетентностей і результатів навчання не є вичерпним. Заклади вищої освіти при формуванні освітніх програм можуть зазначати додаткові вимоги до компетентностей і результатів навчання. Заклади вищої освіти мають право використовувати власні формулювання спеціальних (фахових) компетентностей і результатів навчання, забезпечуючи охоплення освітньою програмою сукупності всіх вимог стандарту.

Рекомендовані джерела:

1. Стандарти та рекомендації щодо забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти (ESG). [Режим доступу: https://ihed.org.ua/wp-content/uploads/2018/10/04_2016_ESG_2015.pdf];

2. International Standard Classification of Education (ISCED 2011): UNESCO Institute for Statistics. [Режим доступу: <http://uis.unesco.org/sites/default/files/documents/international-standard-classification-of-education-isced-2011-en.pdf>];

3. ISCED Fields of Education and Training 2013 (ISCED-F 2013): UNESCO Institute for Statistics. [Режим доступу: <http://uis.unesco.org/sites/default/files/documents/international-standard-classification-of-education-fields-of-education-and-training-2013-detailed-field-descriptions-2015-en.pdf>];

4. The European Qualifications Framework: Supporting Learning, Work and Cross-Border Mobility. [Режим доступу:http://www.ehea.info/Upload/TPG_A_QF_RO_MK_1_EQF_Brochure.pdf];
5. QF-EHEA – Qualification Framework of the European Higher Education Area. [Режим доступу:http://www.ehea.info/Upload/document/ministerial_declarations/EHEAParis2018_Communique_AppendixIII_952778.pdf];
6. Рамки визначення рівня професійної кваліфікації у реабілітації Всесвітньої організації охорони здоров'я <https://www.who.int/publications/i/item/9789240008281>
7. Американська асоціація наук про мову мовлення і слухання, Межі діяльності терапевта мови і мовлення <https://www.asha.org/siteassets/publications/sp2016-00343.pdf>

**Матриця відповідності визначених Стандартом компетентностей /
результатів навчання дескрипторам НРК**

Класифікація компетентностей (результатів навчання) за НРК	Знання Зн1 Спеціалізовані концептуальні знання, що включають сучасні наукові здобутки у сфері професійної діяльності або галузі знань і є основою для оригінального мислення та проведення досліджень Зн2 Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Уміння/Навички Ум1 Спеціалізовані уміння/навички розв'язання проблем, необхідні для проведення досліджень та/або провадження інноваційної діяльності з метою розвитку нових знань та процедур Ум2 Здатність інтегрувати знання та розв'язувати складні задачі у широких або мультидисциплінарних контекстах Ум3 Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності	Комунікація К1 Зрозуміле і недовозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються К2 Використання іноземних мов у професійній діяльності	Відповідальність і автономія АВ1 Управління робочими або навчальними процесами, які є складними, непередбачуваними та потребують нових стратегічних підходів АВ2 Відповідальність за внесок до професійних знань і практики та/або оцінювання результатів діяльності команд та колективів АВ3 Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії
Загальні компетентності				
ЗК01			К1 К2	
ЗК02	Зн2	Ум1	К1 К2	АВ3
ЗК03	Зн2	Ум2 Ум3	К1 К2	
ЗК04	Зн2		К1 К2	
ЗК05	Зн1 Зн2	Ум2 Ум3	К1 К2	АВ1
ЗК06	Зн1 Зн2	Ум1 Ум2 Ум3	К1 К2	АВ1 АВ2 АВ3
ЗК07	Зн2	Ум1 Ум2 Ум3	К1 К2	АВ
ЗК08	Зн2		К1 К2	
Спеціальні (фахові) компетентності				
СК01	Зн1 Зн2	Ум1 Ум2 Ум3	К1 К2	АВ1 АВ2 АВ3
СК02	Зн1 Зн2	Ум1 Ум2 Ум3	К1 К2	АВ1 АВ2 АВ3
СК03	Зн1 Зн2	Ум1 Ум3	К1 К2	АВ1 АВ2 АВ3
СК04	Зн1 Зн2	Ум1 Ум3	К1 К2	АВ1 АВ2 АВ3
СК05	Зн1 Зн2	Ум1 Ум2 Ум3	К1 К2	АВ1 АВ2 АВ3
СК06	Зн1 Зн2	Ум1 Ум3	К1 К2	АВ1 АВ2 АВ3
СК07	Зн1 Зн2	Ум1 Ум2 Ум3	К1 К2	АВ1 АВ2 АВ3
СК08	Зн1 Зн2	Ум1 Ум2 Ум3	К1 К2	АВ1 АВ2 АВ3
СК09	Зн1 Зн2	Ум1 Ум2 Ум3	К1 К2	АВ1 АВ2 АВ3
СК10	Зн1 Зн2	Ум1 Ум2 Ум3	К1 К2	АВ1 АВ2 АВ3
СК11	Зн1 Зн2	Ум1 Ум2 Ум3	К1 К2	АВ1 АВ2 АВ3

Мінімально необхідне матеріально-технічне забезпечення освітнього процесу на другому (магістерському) рівні вищої освіти

Мінімальне обладнання кабінету доклінічної практики: стіл, 2 стільці (1 стілець з поручнями для пацієнта), дзеркало настінне та настільне, лампа настільна, дошка для письма, дощечка для письма, маркери

Мінімальне обладнання для навчання методів терапії мови і мовлення:

1. тести, шкали, терапевтичні матеріали
2. канцелярське оснащення
3. планшет з відповідним програмним забезпеченням
4. загушувачі для рідини
5. тренажери для кусання
6. одноразовий посуд для пиття та їжі
7. трахеостоми
8. ламінатор для ламінування та набір плівок для ламінування
9. оснащення для формування альбомів з картками PЕСs
10. принтер кольоровий
11. папір для друку
12. ігрова симулятивна кімната для терапії мови і мовлення дітей
13. Симулятивна кімната та обстеження та терапії голосу та ковтання